

Udskriftsdato: torsdag den 18. juni 2026

2025/1 LSF 88 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder og straffeloven (Styrket indsats mod fodbolduroligheder m.v.)

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2025-08718

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder og straffeloven

(Styrket indsats mod fodbolduroligheder m.v.)

§ 1

I lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1216 af 27. oktober 2015, som ændret ved lov nr. 1721 af 27. december 2018 og lov nr. 742 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»En person kan, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i relation til en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af § 3 a, straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 121, 133, 134 a, 134 b, § 260, stk. 1, §§ 264, 266, 266 b, 288 eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25, eller af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri og pyrotekniske artikler, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre.

Stk. 2. Generel karantæne meddeles endvidere den, der

- 1) meddeles et opholds- eller kontaktforbud i medfør af straffelovens § 79 a, eller som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, eller
- 2) dømmes for en overtrædelse af straffelovens § 245 eller § 246, jf. § 245.«

2. I § 2, stk. 3, ændres »i forbindelse med visse idrætsbegivenheder vil kunne inddrages i vurderingen af, om« til: »i relation til visse idrætsbegivenheder kan danne grundlag for, at«.

3. I § 2, stk. 4, indsættes som 4. pkt.:

»Forbuddet omfatter også deltagelse i aktiviteter med andre fodboldfans i relation til en bestemt idrætsbegivenhed inden for et område på indtil 5.000 m fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i det i 2. pkt. angivne tidsrum.«

4. I § 2, stk. 5, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Generel karantæne i medfør af stk. 2, nr. 1, meddeles for et tidsrum på 8 år og i medfør af stk. 2, nr. 2, for et tidsrum på 2 år. Ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges en generel karantæne efter stk. 2 tilsvarende.«

5. I § 2 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Varigheden af en generel karantæne, som meddeles til en person, der tidligere er meddelt generel karantæne, kan forlænges med indtil det dobbelte. Gentagelsesvirkningen ophører 10 år efter udløbet af den seneste meddelte karantæne. Varigheden af meddelte karantæner i medfør af stk. 2, nr. 1, kan ikke forlænges i medfør af denne bestemmelse ud over 8 år.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

6. I § 2 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »En generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 5«: »og 6«.

7. I § 3, stk. 1, indsættes efter »Generel karantæne efter § 2«: », stk. 1,«.

8. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Uanset stk. 1 kan generel karantæne meddeles mundtligt som en foreløbig afgørelse i tilfælde, hvor en person med rimelig grund er mistænkt for at have begået en overtrædelse som nævnt i § 2, stk. 1, og det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden ved en bestemt nærtforestående idrætsbegivenhed at fravige stk. 1.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

9. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Særlige forbud ved bestemte idrætsbegivenheder

§ 3 a. Pyrotekniske artikler i kategori P1 må ikke bæres eller besiddes inden for et område på indtil 5.000 m fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden, medmindre der foreligger et anerkendelsesværdigt formål.«

10. Overskriften til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Behandling af oplysninger og videregivelse af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning«.

11. Efter § 6 a indsættes i kapitel 4:

»§ 6 b. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at idrætsklubber kan videregive billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning fra bestemte idrætsbegivenheder til andre idrætsklubber. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om behandlingen af sådanne oplysninger.

§ 6 c. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger omfattet af denne lov, herunder regler om politiets behandling af oplysninger om generel karantæne efter § 2.«

12. I § 8 d, stk. 1, 2. pkt., udgår »og der er tale om en højrisikokamp«.

13. Efter § 8 e indsættes i kapitel 5:

»§ 8 f. Politiet kan besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og andre genstande, herunder køretøjer, med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben, genstande bestemt til dækning af ansigtet, fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler eller euforiserende stoffer, jf. stk. 2.

Stk. 2. Besigtigelse og undersøgelse som nævnt i stk. 1 kan ske, hvis der er grund til det, med henblik på at forebygge forstyrrelse af den offentlige orden eller handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd eller den offentlige sikkerhed i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, når der er tale om en højrisikokamp.

Stk. 3. Beslutning om besigtigelse og undersøgelse efter stk. 1 træffes af politidirektøren eller den, som denne bemyndiger hertil. Beslutningen skal være skriftlig og indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for.«

14. I § 9, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) besidder pyrotekniske artikler i strid med § 3 a,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

15. I § 9, stk. 3, indsættes efter »stk. 1, nr. 1«: »og 2«.

§ 2

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1294 af 7. november 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 81 f indsættes:

»§ 81 g. Den straf, der er foreskrevet i denne lovs § 121, § 124, stk. 1 og 2, §§ 133, 134, 134 a, 134 b, § 260, stk. 1, § 264, stk. 1, nr. 1 og 3, §§ 266 og 266 b eller i lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilgning m.v. eller i regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre, kan forhøjes med indtil det halve, hvis lovovertrædelsen er begået i relation til idrætsbegivenheder omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. marts 2026.

Stk. 2. § 2, stk. 2, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse på domme afsagt efter den 1. marts 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mulighed for bortvisning af personer til samtlige fodboldkampe omfattet af loven

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2. Videregivelse af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning optaget i kriminalitetsforebyggende øjemed

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Tv-overvågningsloven

2.2.1.2. Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder og klubkarantæne

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Visitationszoner ved højrisikokampe

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

2.3.3. Den foreslåede ordning

2.4. Forbud mod besiddelse af pyroteknik i forbindelse med fodbold og meddelelse af karantæne for overtrædelse af forbuddet

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Pyrotekniske artikler

2.4.1.2. Lov om politiets virksomhed

2.4.1.3. Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.3. Den foreslåede ordning

2.5. Udvidet adgang til generel karantæne

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Betingelser for meddelelse af generel karantæne

2.5.1.2. Generel karantæne ved visse grovere overtrædelser

- 2.5.1.3. *Fodboldrelaterede overtrædelser i udlandet*
- 2.5.2. *Justitsministeriets overvejelser*
- 2.5.3. *Den foreslåede ordning*
 - 2.5.3.1. *Udvidelse af anvendelsesområdet for generel karantæne*
 - 2.5.3.2. *Ophævelse af betingelse om gentagelsesrisiko*
 - 2.5.3.3. *Fodboldrelateret vold mv. begået i udlandet skal kunne give karantæne i Danmark*
- 2.6. *Automatisk udelukkelse af visse personer fra fodboldkampe*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.1.1. *Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder*
 - 2.6.1.2. *Straffelovens bestemmelser om opholdsforbud og dobbeltstraf for bandemedlemmer*
 - 2.6.1.3. *Straffelovens bestemmelser om grov og særdeles grov vold*
 - 2.6.2. *Justitsministeriets overvejelser*
 - 2.6.3. *Den foreslåede ordning*
 - 2.6.3.1. *Udelukkelse af dømte bandemedlemmer fra fodboldkampe*
 - 2.6.3.2. *Udelukkelse af dømte grove voldsforbrydere fra fodboldkampe*
- 2.7. *Gentagelsesvirkning ved ny karantæne*
 - 2.7.1. *Gældende ret*
 - 2.7.2. *Justitsministeriets overvejelser*
 - 2.7.3. *Den foreslåede ordning*
- 2.8. *Udvidelse af karantænezone*
 - 2.8.1. *Gældende ret*
 - 2.8.2. *Justitsministeriets overvejelser*
 - 2.8.3. *Den foreslåede ordning*
- 2.9. *Mulighed for tildeling af strakskarantæne*
 - 2.9.1. *Gældende ret*
 - 2.9.2. *Justitsministeriets overvejelser*
 - 2.9.3. *Den foreslåede ordning*
- 2.10 *Skærpede straffe for fodboldrelaterede lovovertrædelser*
 - 2.10.1 *Gældende ret*
 - 2.10.2 *Justitsministeriets overvejelser*
 - 2.10.3 *Den foreslåede ordning*

2.11 Bemyndigelse til fastsættelse af regler om politiets behandling af oplysninger omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

2.11.1 Gældende ret

2.11.1. Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

1.

2.11.1. Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret) og straffeattester

2.

2.11.2 Justitsministeriets overvejelser

2.11.3 Den foreslåede ordning

- 3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention**
- 4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven**
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 8. Klimamæssige konsekvenser**
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
- 10. Forholdet til EU-retten**
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 12. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Der er over de senere år set en stigning i voldsparatheden fra visse fanggrupperinger i forbindelse med fodboldkampe. Der er fortsat mange fodboldkampe, der afvikles uden behov for politimæssig indsats, men der ses en stigende tendens til konfrontationer – og en øget voldsparathed i forbindelse med sådanne konfrontationer – ved afviklingen af særligt højrisikokampe. Risikoen for konfrontationer kræver en massiv tilstedeværelse af politi, og uroligheder i forbindelse med visse fodboldkampe udgør en stor udfordring for fodboldens aktører.

Der er allerede taget skridt mod at sikre en tryk og sikker afvikling af fodboldkampe. Den tidligere regering (Socialdemokratiet) og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Danmarksdemokraterne, Dansk Folkeparti, Nye Borgerlige og Moderaterne indgik den 2. oktober 2022 aftalen ”Fælles om Fodbold: Aftale om en styrket indsats mod hooligans”, hvor aftalepartierne blev enige om at indføre en række tiltag på baggrund af anbefalinger, som en ekspertgruppe bestående af politiet og repræsentanter fra fodboldsverden var kommet med. Tiltagene blev indført med lov nr. 742 af 13. juni 2023 og trådte i kraft den 1. juli 2023.

Det har imidlertid vist sig, at der er behov for at iværksætte yderligere tiltag for at bekæmpe kriminalitet og uroligheder ved fodboldkampe. I lyset af voldsomme urolighederne ved to derbys mellem F. C. Kø-

benhavn og Brøndby IF i efteråret 2024 pågik der såvel i den dialoggruppe med fodboldens aktører, der blev nedsat på baggrund af den tidligere ekspertgruppes anbefalinger, som i politimæssigt regi drøftelser om mulige tiltag til at bekæmpe uroligheder ved fodboldkampe.

På baggrund af forslag herfra og efter drøftelser med fodboldens aktører præsenterede regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) den 12. september 2025 pakken ”Fælles kamp mod vold og utryghed i fodbold”, der indeholder 14 initiativer, som har til formål at styrke indsatsen over for uroligheder mv. i forbindelse med fodbold. Dette lovforslag har til formål at implementere denne pakke.

Med dette lovforslag sætter der ind på tre forskellige fronter.

Lovforslaget indeholder for det første en række forslag, der skal være med til at sikre en tryk og sikker afvikling af alle fodboldkampe. Det foreslås således, at politiets mulighed for bortvisning ikke længere skal være begrænset til højrisikokampe. Derudover gives fodboldklubber mulighed for at dele tv-overvågning med andre fodboldklubber med henblik på, at tilskuere kan identificeres og meddeles karantæne af klubberne, hvis de overtræder Divisionsforeningens ”Superliga fælles ordensreglement”. Politiet gives herudover mulighed for at udpege visitationszoner i forbindelse med højrisikokampe, ligesom det foreslås, at der indføres et forbud mod at besidde pyrotekniske artikler inden for en zone på 5.000 meter fra fodboldstadionet, som vil gælde fra 6 timer før og til 6 timer efter kampafvikling. Dette vil give politiet mulighed for at beslaglægge medbragte pyrotekniske artikler med henblik på konfiskation.

Lovforslaget indeholder for det andet en række forslag, der skal medvirke til at sikre, at uroskabende tilskuere bliver meddelt generel karantæne og derved registreres i det såkaldte hooliganregister. Generelle karantæner er et vigtigt og effektivt redskab i indsatsen mod hooliganisme, idet det er med til at holde personer, der skaber uro og kriminalitet, væk fra fodboldkampe. Der lægges således op til en udvidelse af anvendelsesområdet for meddelelse af generel karantæne, hvori det tydeliggøres, hvornår en overtrædelse er fodboldrelateret. Det foreslås herudover, at dømte bandemedlemmer og grove voldsforbrydere skal meddeles generel karantæne og dermed udelukkes fra at deltage i fodboldkampe. Der lægges desuden op til, at betingelsen om, at der skal foreligge en gentagelsesrisiko, fjernes, og at fodboldrelateret vold i udlandet skal kunne give karantæne i Danmark. Endelig foreslås det, at en tidligere meddelt karantæne vil få gentagelsesvirkning, således at længden på en generel karantæne kan udmåles for et tidsrum på indtil det dobbelte, hvis en person tidligere har været meddelt generel karantæne.

Lovforslaget indeholder for det tredje en række forslag, der skal sætte hårdere ind over for personer, der skaber utryghed ved deres handlinger eller tilstedeværelse ved fodboldkampe og fanarrangementer. Det foreslås således, at straffen for udvalgte lovovertrædelser begået i relation til fodboldkampe skal kunne forhøjes med indtil det halve. Desuden foreslås det, at den nuværende karantænezone udvides, således at personer, der er meddelt generel karantæne, ikke længere må deltage i fodboldrelaterede aktiviteter med andre fans inden for en zone på 5.000 meter fra fodboldstadionet, som vil gælde fra 6 timer før og til 6 timer efter kampafvikling. Herudover foreslås det, at en generel karantæne kan meddeles mundtligt som en foreløbig afgørelse (strakskarantæne) med henblik på at sikre, at uromagere ikke kan være til stede ved fodboldkampe i den periode, det tager at behandle en sag om generel karantæne. Endelig foreslås det, at der i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder tilvejebringes særskilt hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger, som er omfattet af loven. Bemyndigelsen vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at generelle karantæner skal registreres på straffeattesten.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Mulighed for bortvisning af personer til samtlige fodboldkampe omfattet af loven

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 8 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed kan meddele en person påbud om at forlade og ikke igen tage ophold eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes. Påbud efter 1. pkt. kan meddeles, når den adfærd, der begrunder påbuddet, er udvist i forbindelse med idrætsbegivenheden, og der er tale om en højrisikokamp, jf. bestemmelsens pkt. 2.

Efter stk. 2 gælder et påbud efter stk. 1 fra tidspunktet for meddelelsen, dog tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden, og indtil 6 timer efter afviklingen af idrætsbegivenheden. Påbud meddelt efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. stk. 3.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 742 af 13. juni 2023. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at hærværk og anden voldelig adfærd til fodboldkampe i visse tilfælde vil kunne undgås, hvis det, inden urolighederne eskalerer, lykkes politiet at få potentielle uromagere væk fra området, hvor kampen spilles, og hvor der er risiko for vold, hærværk eller konfrontationer, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 86 som fremsat, side 13. Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at muligheden for at bortvise uromagere fra nattelivszoner havde vist sig at være et effektivt og brugbart værktøj for politiet. Det var således den politimæssige vurdering i forbindelse med lovforslaget, at muligheden for at bortvise personer fra fodboldkampe ligeledes vil være et effektivt og brugbart værktøj for politiet i forbindelse med fodboldkampe.

På den baggrund anbefalede den daværende ekspertgruppe bestående af politiet, Divisionsforeningen, Dansk Boldspil-Union, Danske Fodboldfans, superligaklubberne AGF, Brøndby IF og F. C. København samt deres officielle fanklubber, at der burde indføres en mulighed for at bortvise personer, der udviser utryghedsskabende adfærd, fra en bestemt geografisk zone omkring stadion i et bestemt tidsrum i forbindelse med højrisikokampe, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 86 som fremsat, side 13.

Det fremgår af bemærkningerne til § 8 d, stk. 1, 2. pkt., at det er en forudsætning for meddelelse af påbud, at politiet forud for afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed har vurderet, om den pågældende kamp er en højrisikokamp.

Ved denne vurdering kan der bl.a. lægges vægt på, om der vil være en høj tilskuerinteresse, om der deltager hold med mange fans, der er i risiko for at begå lovovertrædelser og skabe uro (såkaldte ”risikofans”), om kampen/resultatet er meget vigtigt og konkrete efterretninger om uroligheder eller tradition for uroligheder, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 86 som fremsat, side 14.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Der har i de seneste år været eksempler på vold og overfald både på og uden for fodboldstadioner, hvilket risikerer at ødelægge fodboldoplevelsen for mange fans. Denne type af uønsket adfærd til fodboldkampe vil i visse tilfælde kunne undgås, hvis det, inden urolighederne eskalerer, lykkes politiet at få potentielle uromagere væk fra området, hvor kampen spilles, og hvor der er risiko for vold, hærværk eller konfrontationer. Politiet fik på den baggrund i 2023 hjemmel til at bortvise personer, der udviser utryghedsskabende adfærd, fra en bestemt geografisk zone omkring stadion i et bestemt tidsrum i forbindelse med højrisikokampe. Det ses dog, at der opstår uroligheder ved kampe, der ikke kan karakteriseres

som højrisikokampe, og hvor det vil kunne være et nyttigt værktøj for at opretholde ro og orden, hvis politiet har mulighed for at bortvise personer, der udviser utryghedsskabende adfærd.

Justitsministeriet finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at politiets adgang til at meddele påbud efter lovens § 8 d udvides, således at der ikke længere stilles krav om, at den pågældende kamp skal være en højrisikokamp.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund at ændre lovens § 8 d, således at det ikke længere er et krav for at bortvise personer fra fodboldkampe, at der er tale om en højrisikokamp.

Med den foreslåede ændring vil politiet få mulighed for at meddele personer påbud om at forlade og ikke igen tage ophold eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes, uanset om der er tale om en højrisikokamp eller ej, og under forudsætning af, at de øvrige betingelser er opfyldt.

Der er i øvrigt ikke tilsigtet øvrige ændringer i politiets muligheder for at meddele påbud efter § 8 d.

2.2. Videregivelse af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning optaget i kriminalitetsforebyggende øjemed

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Tv-overvågningsloven

Videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, er reguleret i lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 24. februar 2023, som ændret ved § 6 i lov nr. 665 af 11. juni 2024 og § 4 i lov nr. 734 af 11. juni 2025 (herefter "tv-overvågningsloven").

Tv-overvågning er defineret som vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat i § 1, stk. 2, i tv-overvågningsloven.

Det følger af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, nr. 1-3, at billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kun må videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, hvis videregivelsen følger af lov, eller hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

2.2.1.2. Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder og klubkarantæne

Politiet kan efter § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, hvis en række betingelser er opfyldt. En generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år. I alvorligere tilfælde kan en generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 4 år.

En af betingelserne for, at politiet kan meddele en generel karantæne er, at der skal være begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en strafbar overtrædelse af en række nærmere opregnede bestemmelser, herunder straffelovens § 119, stk. 1 (vold eller trussel mod person i offentlig tjeneste eller hverv), § 119 b, stk. 1 (angreb med genstand på personer i offentlig tjeneste), §§ 121 (fornærmelig tiltale mod person i offentlig tjeneste eller hverv), 133 (farligt opløb), 134 a (deltagelse i slagsmål på offentligt sted eller grov forstyrrelse af den offentlige orden) eller 134 b (maskeringsforbud), § 260, stk. 1 (ulovlig tvang), eller §§ 264 (ulovlig indtrængen eller

undladelse af at forlade fremmed område efter påbud), 266 (trusler), 266 b (offentlig fremsætning af udtalelse eller anden meddelelse (eller med forsæt til udbredelse i videre kreds), der enten truer, forhåner eller nedværdiger en minoritetsgruppe), 288 (røveri) eller 291 (hærværk), en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25 (forbrydelser mod liv og legeme), eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri, § 32, stk. 1, i lov om restaurantvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller § 3 i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger.

Som et supplement til den generelle karantæne meddeler klubberne som arrangører af private idrætsbegivenheder private karantæner (klubkarantæner) eksempelvis for overtrædelser af Divisionsforeningens ”Superliga fælles ordensreglement”, hvor det bl.a. er muligt at meddele en privat klubkarantæne, hvis en tilskuer f.eks. er i besiddelse af pyroteknik eller maskering, eller hvis en tilskuer kaster genstande på banen eller mod andre tilskuere.

Klubbernes rammer for meddelelse af klubkarantæner er således videre end politiets rammer for at meddele generelle karantæner, og klubkarantæner kan hindre, at personer, som har en utryghedsskabende adfærd, får adgang til fremtidige fodboldkampe.

En klubkarantæne er imidlertid knyttet til de kampe, hvor den klub, som har meddelt karantænen, deltager. Det betyder i praksis, at hvis en tilskuer, der er tilhænger af Klub A, har begået en overtrædelse af eksempelvis Divisionsforeningens "Superliga fælles ordensreglement" på Klub B's stadion, vil karantænen blive meddelt af Klub B og alene gælde for Klub B's kampe på både hjemme- og udebane. Karantænen vil således ikke gælde på Klub A's stadion, medmindre Klub A møder Klub B (og i dette tilfælde kun udebaneafsnittet, hvor Klub B står for adgangskontrol).

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Divisionsforeningen har oplyst, at optagelser fra tv-overvågning er et vigtigt redskab i meddelelsen af klubkarantæner, da det i visse situationer – særligt ved fodboldkampe med mange tilskuere – ikke er muligt eller sikkerhedsmæssigt forsvarligt at forsøge at pågribe de pågældende personer under eller i umiddelbar forbindelse med kampen.

De gældende regler for videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, betyder dog i praksis, at fodboldklubber eller andre, som er ansvarlige for tv-overvågningen til en bestemt idrætsbegivenhed, ikke kan videregive optagelserne til andre end politiet. På nuværende tidspunkt er det derfor i mange tilfælde ikke muligt for en fodboldklub at meddele klubkarantæne for overtrædelser af f.eks. Divisionsforeningens ”Superliga fælles ordensreglement”, som har fundet sted uden for klubbens eget stadion, og som dermed ikke fremgår af fodboldklubbens egen tv-overvågning.

Justitsministeriet finder, at fodboldklubber med henblik på at forebygge uroligheder og øge sikkerheden på stadion bør have en effektiv adgang til i praksis at kunne nægte tilskuere, der overtræder f.eks. Divisionsforeningens ”Superliga fælles ordensreglement” til deres kampe, adgang til fremtidige kampe.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der er behov for en ordening, hvorefter der kan ske videregivelse af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed fra bestemte idrætsbegivenheder, når videregivelsen er nødvendig for at forebygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at billed- og lydoptagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed til bestemte idrætsbegivenheder, kan videregives, når videregivelsen er nødvendig for at forebygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende. Videregivelsesgrundlaget vil herefter følge af lov, jf. tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, nr. 2.

Justitsministeren vil bl.a. kunne fastsætte regler om, at videregivelsen kan ske mellem de klubber – dvs. både hjemmebane- og udebaneholdet – der deltog i den kamp, hvor tilskueren har begået en overtrædelse af eksempelvis Divisionsforeningens ”Superliga fælles ordensreglement”.

Justitsministeren vil ligeledes kunne fastsætte regler om, hvordan oplysninger kan videregives, herunder i hvilket omfang der kan ske deling af billed- og lydoptagelser, om sløring af uvedkommende personer og om afgrænsning af den personkreds, som optagelserne må videregives til, samt på hvilken måde optagelser kan videregives. De nærmere betingelser for videregivelsen skal sikre, at mulighederne for videregivelse er klart fastlagt, implementerbare i praksis og står i et rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges, og sikrer en passende beskyttelse af personer, som ikke har udvist en utryghedsskabende adfærd.

2.3. Visitationszoner ved højrisikokampe

2.3.1. Gældende ret

Politiet kan efter § 6 i lov om politiets virksomhed (politiloven) etablere en såkaldt visitationszone med henblik på at forebygge alvorlig kriminalitet, hvorved politiet gives adgang til at foretage stikprøvevisitationer af personer og undersøge køretøjer i et afgrænset område i en begrænset periode.

Etablering af en visitationszone efter politilovens § 6, stk. 1, kan ske, hvis der er grund til det med henblik på at forebygge, at nogen foretager strafbare handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd, jf. § 6, stk. 2.

Det fremgår af bemærkningerne til § 6, stk. 2, at bestemmelsen indebærer, at der på det pågældende sted skal være en forøget risiko for, at der vil forekomme alvorlige strafbare handlinger. Det vil afhænge af en samlet vurdering af de konkrete oplysninger, som politiet har, om der foreligger en sådan forøget risiko. Det kan efter omstændighederne være tilstrækkeligt for at træffe beslutning om visitation mv., at der for nylig på det pågældende sted er begået strafbare handlinger, der indebærer fare for liv, helbred eller velfærd, f.eks. slagsmål eller et voldeligt overfald, eller at der foreligger oplysninger om, at der er optræk til eller planlægges sådanne strafbare handlinger, og der derfor er forøget risiko herfor, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5893.

Det fremgår videre af bemærkningerne, at der må være en vis tidsmæssig sammenhæng mellem det tidligere strafbare forhold, der giver anledning til beslutningen om visitation mv., og selve beslutningen. Det geografiske anvendelsesområde for den konkrete beslutning om stikprøvevisitation mv. må fastlægges på baggrund af de forhold, som begrunder politiets vurdering af, at der er en forøget risiko for, at nogen foretager strafbare handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd. Dette indebærer, at en beslutning om visitation mv. typisk vil omfatte et bestemt afgrænset område, f.eks. et værtshus, et butikscenter, en gade eller en plads, mens der ikke kan træffes beslutning om visitation mv. i f.eks. en hel politikreds eller kommune, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5893 f.

Bestemmelsens anvendelsesområde er afgrænset til steder, hvor der efter § 1 i lov om knive og blankvåben m.v. (knivloven) gælder forbud mod at besidde eller bære knive m.v. Forbuddet efter § 1 i knivloven

gælder bl.a. offentligt tilgængelige steder, dvs. steder, hvor der er almindelig adgang, herunder veje, parker, offentlige transportmidler, restaurationer, butikker og butikcentre i åbningstiden.

På steder med almindelig adgang kan politiet således besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og andre genstande, herunder køretøjer, med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben.

Det følger af politilovens § 6, stk. 3, at det er politidirektøren, der træffer beslutning om at indføre en visitationszone. Beslutningen skal være skriftlig og indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at visitation mv. efter bestemmelsen ikke indebærer, at den, der visiteres, herved får status som sigtet. Findes der ved visitationen mv. ulovlige genstande, som kan danne grundlag for en sigtelse for strafbart forhold, skal retsplejelovens bestemmelser om sigtede personers rettigheder og om beslaglæggelse mv. finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende findes i besiddelse af den ulovlige genstand, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5894.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at hvis der ikke findes ulovlige genstande ved visitationen, har den visiterede ikke krav på erstatning for selve indgrebet, medmindre politiet er erstatningsansvarligt efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler. Den visiterede kan således ikke, når der ikke findes ulovlige genstande ved visitationen, kræve erstatning efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5894.

Politidirektørens beslutning om at indføre en visitationszone kan påklages til rigspolitichefen, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er Rigspolitiets vurdering, at der er et politifagligt behov for at kunne fastsætte visitationszoner i forbindelse med højrisikokampe, uanset at der ikke foreligger konkrete oplysninger om en forøget risiko for, at der vil foretages handlinger, der kan indebære en fare for personers liv, helbred og velfærd. Det vil gøre det muligt for politiet i højere grad end i dag at opdage, om uromagere medbringer ulovlige genstande såsom våben, pyrotekniske artikler, maskering, euforiserende stoffer mv. til højrisikokampe.

På den baggrund finder Justitsministeriet det hensigtsmæssigt, at der etableres hjemmel til, at politiet gives mulighed for – under visse nærmere betingelser – at indføre visitationszoner ved højrisikokampe.

Forslaget har til formål at sikre ro og orden og komme utryghedsskabende adfærd ved fodboldkampe og i fodboldmiljøet til livs, ligesom visitationszoner skal bidrage til at forebygge tilspidsede situationer, hvor voldsparate uromagere besidder ulovlige genstande såsom våben, pyrotekniske artikler, maskering mv. inden en potentiel konfrontation med andre fodboldfans, politi, kontrollører eller lignende.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en ny bestemmelse i § 8 f, hvorefter politiet vil kunne udpege visitationszoner i forbindelse med afvikling af højrisikokampe, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Efter den foreslåede bestemmelse vil visitationszoner alene kunne udpeges ved højrisikokampe, hvilket indebærer, at politiet forud for afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed skal have vurderet, at den pågældende kamp er en højrisikokamp. Ved denne vurdering kan der bl.a. lægges vægt på, om der vil være en høj tilskuerinteresse, om der deltager hold med mange fans, der er i risiko for at begå

lovovertrædelser og skabe uro (såkaldte ”risikofans”), om kampen/resultatet er meget vigtigt og konkrete efterretninger om uroligheder eller tradition for uroligheder.

Det vil herudover være en betingelse for at udpege en visitationszone efter den foreslåede bestemmelse, at politiet på baggrund af en konkret vurdering finder, at der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Der vil i vurderingen kunne lægges vægt på politiets generelle viden om de implicerede fodboldklubber og deres fanggrupperinger samt hidtidige erfaringer fra kampe mellem de implicerede klubber, herunder om der foreligger særlig rivalisering mellem fanggrupperingerne til de pågældende klubber, der tidligere har givet anledning til uroligheder. Der vil endvidere kunne lægges vægt på eventuelle konkrete efterretninger, som politiet er i besiddelse af, i relation til den konkrete kamp.

Efter den foreslåede ordning vil det geografiske anvendelsesområde for den konkrete beslutning om udpegning af en visitationszone, som efter de gældende regler i politiloven, skulle fastlægges på baggrund af de forhold, som begrunder politiets vurdering af, at der skal udpeges en visitationszone.

Efter den foreslåede bestemmelse vil en visitationszone kunne have konkret sammenhæng med tidligere begået kriminalitet i det pågældende område, men det vil ikke være et krav for beslutningen om at udpege en visitationszone.

En visitationszone efter den foreslåede bestemmelse vil skulle have en konkret tidsmæssig forbindelse til kampen. Det forudsættes i den forbindelse, at visitationszoner udpeget i medfør af den foreslåede bestemmelse vil skulle udpeges for et tidsrum, der svarer til tidsrummet for generelle karantæner, dvs. fra 6 timer før og indtil 6 timer efter afviklingen af den konkrete fodboldkamp.

Udpegning af en visitationszone efter den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiet vil kunne besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og andre genstande, herunder køretøjer, med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer ulovlige genstande såsom våben, maskeringer efter straffelovens § 134 b, pyroteknik, euforiserende stoffer mv., der er egnet til at forstyrre den offentlige orden eller indebære fare for enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed i forbindelse med fodboldkampe.

2.4. Forbud mod besiddelse af pyroteknik i forbindelse med fodbold og meddelelse af karantæne for overtrædelse af forbuddet

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Pyrotekniske artikler

Reglerne om pyrotekniske artikler er i dag bl.a. indeholdt i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler (fyrværkeribekendtgørelsen), som ændret ved bekendtgørelse nr. 730 af 12. juni 2024, som er udstedt i medfør af lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019, som ændret ved lov nr. 799 af 9. juni 2020, lov nr. 782 af 4. maj 2021 og lov nr. 637 af 11. juni 2024.

Det følger af bekendtgørelsens § 3, nr. 1, at en pyroteknisk artikel defineres som en artikel, der indeholder eksplosivstoffer eller en eksplosiv blanding af stoffer beregnet til at udvikle varme, lys, lyd, gas eller røg eller en kombination heraf ved hjælp af eksoterme kemiske reaktioner, der holder sig selv i gang.

Andre pyrotekniske artikler end fyrværkeri inddeles i to kategorier, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2. Kategori P1 omfatter pyrotekniske artikler, som er forbundet med lav risiko, mens P2 omfatter pyrotekniske artikler, som er beregnet til kun at blive håndteret eller anvendt af personer med særlig viden om de pågældende artikler.

Effekter, der ses anvendt ved fodboldkampe, herunder romerlys, håndblus, nødblus, flares, signalraketter, røgbomber mv., falder under kategorien P1, jf. § 4, stk. 2, nr. 1.

Det følger af § 13, stk. 2, nr. 1, at der uden kommunalbestyrelsens tilladelse kan ske opbevaring af højst 5 kg NEM (nettoeksplosivmængde) pyrotekniske artikler i kategori P1 pr. husstand.

Efter § 28 a må salg og overdragelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 alene ske til personer, der er fyldt 18 år. Erhvervelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 kan ske uden tilladelse, jf. § 31, stk. 6, nr. 1.

Det fremgår af § 32, stk. 1, jf. § 32, stk. 4, nr. 2, at anvendelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 alene kan ske uden kommunalbestyrelsens tilladelse, når de anvendes til det formål, de er beregnet til.

Bekendtgørelsen indeholder ikke regler om besiddelse af pyrotekniske artikler i kategori P1, og det er dermed lovligt at besidde sådanne pyrotekniske artikler.

Overtrædelse af bekendtgørelsens bestemmelser straffes med bøde, jf. § 73, stk. 1. Ved skærpene omstændigheder kan straffen i medfør af § 73, stk. 2, stige til fængsel i indtil 2 år, når der forsætligt eller ved grov uagtsomhed enten er voldt væsentlig skade på personer, ejendom eller miljøet eller fremkaldt fare herfor, eller der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder besparelser.

2.4.1.2. Lov om politiets virksomhed

Det følger af politilovens § 5, stk. 2, nr. 3, at politiet med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed kan fratage personer genstande.

Det er en forudsætning for at fratage personer genstande efter § 5, stk. 2, nr. 3, at fratagelsen – eventuelt sammen med andre indgreb – kan medvirke til at afværge fare for ordensforstyrrelser eller sikkerheden. Politiet skal om muligt anvende det mindst indgribende middel i en given situation, hvor der er behov for at afværge for. Endvidere indebærer det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, at politiet alene må foretage indgreb i det omfang, et indgreb er proportionalt i forhold til den fare, der truer de politiretlige beskyttelsesinteresser (orden og sikkerhed), jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, L 159 som fremsat, side 5917 f.

Fratagelse af genstande efter § 5, stk. 2, nr. 3, er midlertidig, og genstandene skal således som udgangspunkt udleveres, når den fare, der begrundede fratagelsen, ikke længere er til stede.

En række pyrotekniske artikler i kategori P1, herunder romerlys, håndblus, nødblus, flares, signalraketter, røgbomber mv., kan som nævnt under pkt. 3.2.1.1 lovligt besiddes på offentligt sted. Når en person træffes med lovlige pyrotekniske artikler i forbindelse med en fodboldkamp, kan politiet derfor som udgangspunkt i dag alene tage artiklerne i midlertidig bevaring efter politilovens § 5, stk. 2, nr. 3.

2.4.1.3. Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden.

Efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, kan politiet meddele en person generel karantæne, hvis der foreligger en begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af lovgivningen om fyrværkeri.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1.1 og 2.5.1.2 for så vidt angår en generel gennemgang af reglerne om generel karantæne.

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

Pyrotekniske artikler i kategori P1 såsom romerlys, håndblus, nødblus, flares, signalraketter, røgbomber mv. anvendes i vidt omfang både før og under fodboldkampe, og det er politiets opfattelse, at anvendelsen ofte ses i tilknytning til de uroligheder og den utryghedsskabende adfærd, som ses ved fodboldkampe.

Justitsministeriet finder det u hensigtsmæssigt, at fodboldfans lovligt kan medbringe pyrotekniske artikler til fodboldkampe, og at politiet ikke har mulighed for at beslaglægge artiklerne med henblik på senere konfiskation. Det medfører desuden, at politiet skal bruge ressourcer på at opbevare og udlevere de pyrotekniske artikler, hvilket vurderes at være en u hensigtsmæssig brug af politiets ressourcer.

En kriminalisering af besiddelse af pyrotekniske artikler ved fodboldkampe vil sende et klart signal om, at hverken fodboldklubberne eller de øvrige fodboldtilskuere anser brug af pyrotekniske artikler i kategorien P1 som ønsket fanadfærd ved fodboldkampe. Kriminaliseringen skal således understøtte fodboldklubbernes interne forbud, og en kriminalisering vil desuden give politiet mulighed for at målrette deres indsats, da det vil muliggøre beslaglæggelse af de medbragte pyrotekniske artikler med henblik på senere konfiskation efter reglerne i retsplejelovens kapitel 74, bl.a. i forbindelse med visitation efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 13.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at der indføres en ny bestemmelse i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, der forbyder besiddelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 i forbindelse med idrætsbegivenheder, som er omfattet af loven, medmindre der foreligger et anerkendelsesværdigt formål med besiddelsen. Ved pyrotekniske artikler i kategori P1 forstås pyrotekniske artikler omfattet af kategori P1, jf. § 4, stk. 2, nr. 1, i fyrværkeribekendtgørelsen.

Der lægges op til, at forbuddet vil gælde inden for en zone på 5.000 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afholdes, og i et tidsrum fra 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafviklingen. Denne geografiske og tidsmæssige afgrænsning af forbuddet vil svare til den foreslåede supplerende karantænezone i lovforslagets § 1, nr. 3.

Der lægges endvidere op til, at forbuddet ikke vil finde anvendelse, hvis besiddelsen af en eller flere pyrotekniske artikler i kategori P1 har et anerkendelsesværdigt formål. Det vil således fortsat være tilladt at besidde pyrotekniske artikler omfattet af kategori P1 inden for den foreslåede zone, hvis der er en særlig, acceptabel grund til det. Det forudsættes dog, at denne undtagelse vil skulle fortolkes snævert.

Et eksempel på et anerkendelsesværdigt formål vil kunne være en persons besiddelse af et nødblus med henblik på at transportere det fra hjemmet til en båd eller andet fritidsfartøj inden for den pågældende zone. Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende derved kan siges at tage del i eller opholde sig ved selve idrætsbegivenheden eller dertil knyttede aktiviteter.

En person vil i almindelighed ikke kunne unddrage sig strafansvar ved blot at hævde at besiddelse af pyrotekniske artikler har et anerkendelsesværdigt formål, der fritager for straf, hvis der ikke samtidig foreligger omstændigheder f.eks. med hensyn til påklædning, tid og sted, måden de pyrotekniske artikler besiddes på, deres art mv., der underbygger denne påstand.

Eksempelvis vil det at være tilskuer til en fodboldkamp, at være gæst på et værtshus, hvor grupperinger af fodboldfans opholder sig i forbindelse med en fodboldkamp, eller at opholde sig ved fanarrangementer mv., i sig selv tale imod, at der foreligger et anerkendelsesværdigt formål.

Det bemærkes, at enkeltpersoners opbevaring af pyrotekniske artikler i kategori P1 i hjemmet ikke vil

være omfattet af det foreslåede forbud, selvom den pågældendes bopæl er beliggende inden for 5.000 meter fra et fodboldstadion.

Det foreslås, at overtrædelse af forbuddet straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 14 (lovens § 9, stk. 1, nr. 2). Straffen vil under særligt skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde kunne stige til fængsel indtil 4 måneder, jf. lovens § 9, stk. 2.

Det forudsættes, at straffen for førstegangsovertrædelse af forbuddet mod besiddelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 som udgangspunkt vil skulle fastsættes til en bøde på 5.000 kr., mens straffen for en andengangsovertrædelse som udgangspunkt vil skulle fastsættes til 10 dages ubetinget fængsel. Ved tredjegangsovertrædelse eller mere, eller såfremt der er adskillige forhold til samtidig pådømmelse, vil straffen som udgangspunkt skulle fastsættes til en højere straf end 10 dages ubetinget fængsel. Der er i den forbindelse taget udgangspunkt i strafpåstandene for overtrædelse af en generel karantæne efter lovens § 2.

Fastsættelse af straffen vil dog bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det foreslås endvidere, at overtrædelse af det foreslåede forbud mod besiddelse af pyrotekniske artikler i kategorien P1 vil skulle kunne medføre generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvis de øvrige betingelser i lovens § 2 er opfyldt.

Det bemærkes i den forbindelse, at der uafhængigt af ovenstående fortsat vil kunne meddeles generel karantæne for overtrædelser af den øvrige lovgivning om fyrværkeri efter lovens § 2, herunder for salg og anvendelse af pyrotekniske artikler i kategori P1.

Der henvises nærmere til de foreslåede bestemmelser i § 3 a, § 9, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, 14 og 15, og bemærkningerne hertil.

2.5. Udvidet adgang til generel karantæne

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Betingelser for meddelelse af generel karantæne

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at en person kan meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en lovovertrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 121, 133, 134 a eller 134 b, § 260, stk. 1, eller §§ 264, 266, 266 b, 288 eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25, eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller § 3 i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed m.v. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det er en forudsætning for at meddele karantæne, at det strafbare forhold har haft en vis tilknytning til en fodboldkamp omfattet af ordningen. En sådan tilknytning kan bestå i, at den pågældende har begået den strafbare handling på et fodboldstadion, men også strafbare handlinger begået andre steder vil kunne danne grundlag for en karantæne, hvis forholdet

på anden vis har været fodboldrelateret. Der vil f.eks. kunne meddeles karantæne til en person, som under transporten til eller fra en kamp, begår en strafbar handling – f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation. Tilsvarende vil der kunne meddeles karantæne til personer, som begår en strafbar handling på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1728.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, at maskering under et optog på vej til stadion som udgangspunkt ligeledes vil have en sådan tilknytning til en fodboldkamp, at der er grundlag for en karantæne, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 75 som fremsat, side 9.

Derudover er det en betingelse, at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 2. Politiet skal efter de gældende regler kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Derudover er det en betingelse for, at der kan meddeles en generel karantæne, at det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden ved de idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven. Dette indebærer, at politiet skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1729.

2.5.1.2. Generel karantæne ved visse grovere overtrædelser

Ud over muligheden for at meddele generel karantæne efter lovens § 2, stk. 1, gælder der efter § 2, stk. 2, en lettere adgang til at meddele generel karantæne i visse tilfælde. Det fremgår således af lovens § 2, stk. 2, at der kan meddeles en generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, om gentagelsesrisiko er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det.

Undtagelsen gælder i de tilfælde, hvor den begrundede mistanke efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, vedrører en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, § 133, § 134 a, § 134 b, stk. 1, § 260, stk. 1, § 288, § 291, stk. 2, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25, en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v. eller lovgivningen om våben og eksplosivstoffer.

Det er i bemærkningerne til § 2, stk. 2, forudsat, at for så vidt angår overtrædelser omfattet af straffelovens kapitel 25 vil bestemmelsen navnlig blive anvendt ved begrundet mistanke om mere kvalificerede overtrædelser af straffelovens § 244, hvor gerningspersonen eksempelvis har overfaldet en sagesløs person med knytnæveslag og/eller spark, eventuelt med skade til følge, ligesom det i bemærkningerne til bestemmelsen er forudsat, at for så vidt angår lovgivningen om våben og eksplosivstoffer vil bestemmelsen navnlig blive anvendt ved begrundet mistanke om besiddelse af kniv eller skydevåben. Bestemmelsen omfatter efter omstændighederne også besiddelse af slag- og stødvåben, herunder hvis en person i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed bliver fundet i besiddelse af knojern, totenschlægere og lignende, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

Endelig er det i bemærkningerne til § 2, stk. 2, forudsat, at for så vidt angår overtrædelser af lovgivningen om euforiserende stoffer vil bestemmelsen navnlig blive anvendt ved begrundet mistanke om besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på videresalg på eller omkring stadion i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt ikke besiddelse af mindre mængder af hash eller lignende, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

Ifølge bemærkningerne indebærer bestemmelsen, at karantæneordningen ikke bringes i anvendelse over for almindelige tilskuere, der i enkeltstående tilfælde – i fuldskab eller kådhed – begår lovovertrædelser af mindre alvorlig karakter i forbindelse med en fodboldkamp, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

Politiet skal fortsat foretage en konkret og individuel vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne. Det antages dog, at dette krav – som følge af forholdets grovhed – i almindelighed vil være opfyldt, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

2.5.1.3. Fodboldrelaterede overtrædelser i udlandet

Det følger endvidere af § 2, stk. 3, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med visse idrætsbegivenheder kan inddrages i vurderingen af, om en person kan meddeles generel karantæne efter bestemmelsens stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at de nævnte udenlandske afgørelser ikke i sig selv kan danne grundlag for meddelelse af generel karantæne. Kravet om, at der skal være en begrundet mistanke om, at der er begået et strafbart forhold i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed i Danmark, skal således under alle omstændigheder være opfyldt. Udenlandske afgørelser kan derimod indgå i vurderingen af, om den pågældende må antages på ny at ville foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder i Danmark, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

I forhold til lovens § 2, stk. 2, hvorefter kravet om gentagelse ikke gælder i tilfælde, hvor forholdets grovhed tilsiger det, kan eventuelle udenlandske domme og afgørelser inddrages i vurderingen af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. herved § 2, stk. 1, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 11.

Det er ifølge bemærkningerne til bestemmelsen en forudsætning, at politiet har modtaget den udenlandske afgørelse fra vedkommende lands relevante myndigheder, og at der således ikke hersker tvivl om afgørelsens ægthed. Herudover er det en forudsætning, at den udenlandske afgørelse efter procesmåden og strafudmålingen skønnes at kunne sidestilles med en dansk afgørelse, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 11.

Den pågældende skal – inden generel karantæne meddeles – gøres bekendt med, at de udenlandske oplysninger indgår som en del af beslutningsgrundlaget, jf. forvaltningslovens § 19.

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er politiets vurdering, at der over de senere år er set en stigning i voldsparatheden fra visse fanggrupperinger i forbindelse med fodboldkampe, ligesom der ifølge politiet er eksempler på, at der er deciderede fansamarbejder mellem hooliganfraktioner, og at danske hooligans er taget til f.eks. Polen og Tyskland for at deltage i koordinerede fodbolduroligheder.

Hooliganfraktioner deltager i dagene op til en fodboldkamp i slåskampe i eksempelvis skovområder, på rastepladser eller på togstationer, begår hærværk på værtshuse og udøver lignende kriminalitet eller utryghedsskabende adfærd, der begås uden en klar tilknytning til en konkret fodboldkamp. Der er ligeledes set eksempler på masseslagsmål mellem grupperinger af fodboldfans i områder med helt almindelige mennesker, der ikke har tilknytning til en fodboldkamp, men hvor sammenstødet involverer et stort antal personer med tilknytning til hooliganmiljøet.

Meddelelse af generelle karantæner efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder er et vigtigt værktøj til at imødekomme uroligheder i forbindelse med fodboldkampe, da det sikrer, at personer, der har begået vold eller lignende i forbindelse med fodboldkampe, ikke i karantæneperioden kan medvirke til at anstifte uroligheder, deltage i slagsmål mv. Justitsministeriet finder på den baggrund, at der bør indføres en udvidet adgang til generel karantæne, således at flere personer, der har begået strafbare handlinger i tilknytning til fodbold, kan meddeles generel karantæne.

På den baggrund lægges der for det første op til at udvide anvendelsesområdet for § 2, idet det bemærkes, at visse tilfælde, hvor en strafbar handling er begået uden en klar tilknytning til en konkret fodboldkamp, har givet anledning til tvivl i forhold til anvendelsesområdet.

For at imødegå de uklarheder, som anvendelsesområdet for § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder kan give anledning til, og for at sikre, at betingelsen fortolkes bredt nok til at dække en række situationer, hvor det vurderes, at det strafbare forhold bør medføre generel karantæne fra fodboldkampe, finder Justitsministeriet det således hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for tildeling af generel karantæne i § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder med henblik på at tydeliggøre, hvornår lovovertrædelser har en tilstrækkelig tilknytning til en konkret fodboldkamp til, at det strafbare forhold kan medføre generel karantæne.

Der lægges derfor for det andet op til at ophæve betingelsen om gentagelsesrisiko. Baggrunden herfor er, at Justitsministeriet finder det uhensigtsmæssigt, at politiet skal foretage en konkret vurdering af gentagelsesrisikoen, før der kan meddeles generel karantæne, hvorfor der lægges op til at fjerne betingelsen herom.

For det tredje lægges der op til, at fodboldrelateret vold mv. begået i udlandet skal kunne give karantæne i Danmark. Baggrunden herfor er, at det efter Justitsministeriets opfattelse er uhensigtsmæssigt, at hooligans kan udøve fodboldrelateret vold mv. i udlandet uden, at det har en direkte retsvirkning i Danmark, og det alene kan indgå i den samlede vurdering af, om der skal meddeles generel karantæne. Der lægges derfor op til, at fodboldrelateret vold mv. begået i udlandet skal kunne danne grundlag for generel karantæne.

2.5.3. Den foreslåede ordning

2.5.3.1. Udvidelse af anvendelsesområdet for generel karantæne

Det foreslås for det første at udvide anvendelsesområdet for meddelelse af generel karantæne ved at ændre »i forbindelse med« til »i relation til« i § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Ændringen har til formål at give mulighed for at ændre bemærkningerne til anvendelsesområdet for § 2, stk. 1, nr. 1, med henblik på at tydeliggøre, hvornår strafbare forhold har en tilstrækkelig tilknytning til en fodboldkamp omfattet af loven til, at det strafbare forhold kan medføre generel karantæne.

Ved »relation til« forstås handlinger, hvor fodbold enten er en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i handlingens udførelse. Det er således ikke et krav for at meddele generel karantæne, at det strafbare forhold skal være opstået i forbindelse med en konkret fodboldkamp, i transporten hertil eller på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden.

Eksempelvis vil slagsmål, voldsudøvelse mv., der foregår på et sted og et tidspunkt, der ikke umiddelbart ses at have tilknytning til en konkret fodboldkamp, kunne være omfattet af reglerne, så længe gernings-

personens eller den forurettedes tilhørsforhold til et fodboldhold eller en fanggruppering er enten en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i slagsmålet, voldsudøvelsen, mv. Det vil ligeledes være omfattet af bestemmelsen, hvis det strafbare forhold sker i forbindelse med transport til og fra kampe, f.eks. overfald på rastepladser langs motorveje mv.

Hærværk begået mod ting eller aftvingelse af en trøje fra en fan med vold eller trussel om vold vil således kunne føre til, at den pågældende gerningsperson meddeles generel karantæne fra fodboldkampe, hvis det kan sandsynliggøres, at fodbold, herunder særligt den forurettedes eller gerningspersonens tilhørsforhold til et fodboldhold eller en fanggruppering, enten er en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i handlingens udførelse.

Strafbare forhold begået via sociale medier vil også kunne medføre generel karantæne, herunder fremsættelse af trusler efter straffelovens § 266 eller hadforbrydelser omfattet af straffelovens § 266 b, så længe de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Sådanne handlinger og ytringer vil også være omfattet, hvis de fremsættes som »statements« i forbindelse med fodboldkampe, fodboldarrangementer eller på anden måde i relation til fodbold i bredere forstand, herunder på f.eks. bannere, tifoer, flag, t-shirts, mv.

2.5.3.2. Ophævelse af betingelse om gentagelsesrisiko

Det foreslås for det andet at ophæve betingelsen om gentagelsesrisiko for tildeling af generel karantæne i § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Det foreslås således med lovforslagets § 1, nr. 1, at lovens § 2, stk. 1, affattes således, at lovens § 2, stk. 1, nr. 2, udgår. Politiet vil dermed ikke længere skulle pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder ved tildeling af generel karantæne for strafbare overtrædelser omfattet af karantæneordningen.

Efter den foreslåede ændring vil eksempelvis en enkeltstående ytring eller handling omfattet af straffelovens § 266 b om hadforbrydelser eller besiddelse af genstande til maskering ved en fodboldkamp omfattet af straffelovens § 134 b, stk. 2, også i det tilfælde, hvor der ikke foreligger gentagelsesrisiko, være tilstrækkeligt til, at personen kan blive meddelt en generel karantæne.

Idet lovens § 2, stk. 2, ikke længere vil have et selvstændigt indhold efter ophævelsen af § 2, stk. 1, nr. 2, foreslås det, at § 2, stk. 2, ligeledes vil udgå.

De foreslåede ændringer vil desuden medføre, at alle former for voldsudøvelse efter straffelovens § 244, herunder også enkeltstående tilfælde af mindre grov vold såsom spyt i ansigtet, skub eller slag på kroppen eller slag i ansigtet med flad hånd, som det klare udgangspunkt vil være omfattet af bestemmelsen, og at alle overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., herunder også besiddelse af alle former for slag- og stødvåben, og alle overtrædelser af lovgivningen om euforiserende stoffer, herunder også besiddelse af mindre mængder af hash til eget forbrug, som det klare udgangspunkt vil være omfattet af bestemmelsen.

Det forudsættes dog, at karantæneordningen ikke skal bringes i anvendelse over for almindelige tilskuere, der i enkeltstående tilfælde – i fuldskab eller kådhed – begår lovovertrædelser af mere bagatelagtig karakter, eksempelvis mindre alvorlige overtrædelser af ordensbekendtgørelsen, i forbindelse med en fodboldkamp, idet det i almindelighed i disse tilfælde ikke vil være nødvendigt at meddele karantæne af hensyn til opretholdelse af ro og orden.

2.5.3.3. Fodboldrelateret vold mv. begået i udlandet skal kunne give karantæne i Danmark

Det foreslås for det tredje, at § 2, stk. 3, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder ændres

så udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i relation til idrætsbegivenheder i udlandet fremadrettet i sig selv vil kunne danne grundlag for, at en person kan meddeles generel karantæne i Danmark efter § 2, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Efter den foreslåede ordning vil en person således kunne meddeles generel karantæne, hvis politiet får kendskab til udenlandske domme eller andre afgørelser om strafbare forhold begået i relation til visse idrætsbegivenheder i udlandet, hvis de øvrige betingelser i lovens § 2, stk. 1, er opfyldt.

Det vil være et krav for at meddele generel karantæne på baggrund af en udenlandsk dom eller et administrativt bødeforelæg, at karantænen vurderes nødvendig af hensyn til opretholdelsen af ro og orden ved en idrætsbegivenhed. Dette indebærer, at politiet vil skulle foretage en konkret og individuel vurdering af nødvendigheden af at meddele en karantæne i hvert tilfælde.

Det vil desuden være en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den udenlandske dom eller afgørelse vedrører forhold, der ville være omfattet af lovens § 2, stk. 1, hvis forholdet var begået i Danmark. Den pågældende skal således i relation til en bestemt idrætsbegivenhed i udlandet have begået en overtrædelse af udenlandske bestemmelser, som svarer til de bestemmelser, der er indeholdt i § 2, stk. 1.

Det vil desuden fortsat være en forudsætning, at politiet har modtaget den udenlandske dom eller afgørelse fra vedkommende lands relevante myndigheder, og at der således ikke hersker tvivl om afgørelsens ægthed. Herudover vil det være en forudsætning, at den udenlandske dom eller afgørelse efter procesmåden og strafudmålingen skønnes at kunne sidestilles med en dansk afgørelse.

Det er ikke hensigten, at politiet som led i den foreslåede ordning vil skulle indgå et formaliseret samarbejde med andre lands relevante myndigheder om udveksling af relevante domme eller andre afgørelser, der kan medføre generel karantæne i Danmark. Det er således alene hensigten, at politiet i tilfælde, hvor de bliver bekendt med, at en person har udøvet fodboldrelateret vold mv. i udlandet, f.eks. på baggrund af indberetninger fra fodboldklubber eller gennem internationalt politisamarbejde, vil kunne række ud til vedkommende lands relevante myndigheder med henblik på at indhente den pågældende udenlandske dom eller afgørelse for derefter at vurdere, om betingelserne for at meddele generel karantæne i øvrigt er opfyldt.

Det bemærkes, at den foreslåede ændring ikke vil medføre yderligere behandling af personoplysninger, end det allerede er tilfældet i dag.

2.6. Automatisk udelukkelse af visse personer fra fodboldkampe

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, hvis en række betingelser er opfyldt.

Meddelelse af karantæne er en afgørelse omfattet af forvaltningslovens regler. Det betyder bl.a., at der i forbindelse med meddelelse af karantæne skal foretages partshøring, ligesom en afgørelse om karantæne skal ledsages af begrundelse og klagevejledning.

Politiets afgørelse om at meddele karantæne kan påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse kan ikke påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1.1 og 2.5.1.2 for så vidt angår en generel gennemgang af reglerne om generel karantæne.

2.6.1.2. Straffelovens bestemmelser om opholdsforbud og dobbeltstraf for bandemedlemmer

Det følger af straffelovens § 81 a, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 119 b, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes knive og blankvåben m.v. eller skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180.

Efter § 81 a, stk. 2, skal det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, og § 237 i almindelighed indgå som en særdeles skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i en konflikt som nævnt i stk. 1.

Det fremgår af § 81 a, stk. 3, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis den dømte på gerningstidspunktet har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Det følger af straffelovens § 79 a, stk. 1, at den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ved dommen kan gives opholdsforbud efter stk. 2 eller kontaktforbud efter stk. 3. Det samme gælder den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer m.v. eller lov om knive og blankvåben m.v., og som på gerningstidspunktet har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

2.6.1.3. Straffelovens bestemmelser om grov og særdeles grov vold

Efter straffelovens § 245, stk. 1, 1. pkt., straffes den, der udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særlig skærpende omstændighed, jf. § 245, stk. 1, 2. pkt.

Efter straffelovens § 245, stk. 2, straffes den, der uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen i straffelovens § 245, stk. 2, omfatter tilfælde, der ikke falder ind under bestemmelsens stk. 1, men hvor der foreligger forsæt til at tilføje en anden person skade. Skade antages at foreligge, når angrebet har nødvendiggjort lægehjælp, eller når det har medført længere tids sygeleje eller uarbejdsdygtighed.

Straffelovens § 246 er en straffeskærpselsbestemmelse, hvorefter straffen for overtrædelse af straffelovens § 245 eller § 245 a kan stige til fængsel i 10 år, hvis legemsangrebet har været af en så grov beskaffenhed eller haft så alvorlige følger eller døden til følge, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

2.6.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er Rigspolitiets vurdering, at der er stadigt stigende udfordringer med utryghed og kriminalitet

i forbindelse med afvikling af visse fodboldkampe, idet der over de senere år er sket en stigning i voldsparatheden fra visse fanggrupperinger i forbindelse med fodboldkampe.

Divisionsforeningen har desuden også givet udtryk for, at der hos visse klubber opleves et overlap mellem dele af fanmiljøet og medlemmer af bandemiljøet. Der er klubber, som oplever, at fanggrupperinger udviser en organiseret utryghedsskabende adfærd ved fodboldkampe, f.eks. ved affyring af fyrværkeri og pyroteknik, brug af ansigtsmaskering eller opfordring til vold på tøj eller bannere, hvilket har en negativ effekt på fanmiljøet, der rykker sig i en mere voldelig retning og skaber utryghed for fodboldfans.

Det er samtidig politiets vurdering, at der i visse fanmiljøer er stærke forbindelser mellem hooliganmiljøet og bandemiljøet, og det er politiets erfaring, at en del af den utryghedsskabende adfærd ved fodboldkampe udøves af personer tilknyttet bandemiljøet, og at bandemedlemmers tilstedeværelse på stadioner generelt har en optrappende effekt på kriminalitetsudøvelse og utryghedsskabende adfærd ved fodboldkampe. Rigspolitiet vurderer derfor, at udelukkelse af dømte bandemedlemmer vil have en præventiv effekt både i forhold til konkrete kampe, men potentielt også ved generelt at mindske andelen af vold og uroligheder i forbindelse med fodboldkampe.

Det er endvidere Rigspolitiets vurdering, at udelukkelse af grove voldsforbrydere (personer, der er dømt for en overtrædelse af straffelovens § 245 om grov vold eller § 246 om grov vold under særdeles skærpende omstændigheder eller med døden til følge) vil have en præventiv effekt på sigt og mindske andelen af vold og andre uroligheder ved fodboldkampe, hvilket medvirker til at øge trygheden på fodboldstadioner.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der er behov for at iværksætte initiativer, der kan afholde den særlige gruppe af fans, som er mest voldsparate, fra de danske stadioner. Formålet med at holde de mest voldsparate tilskuere væk fra fodboldstadionerne og tilstødende områder vil være at sørge for, at færre fodboldfans bliver opildnet til at deltage i voldelige uroligheder i forbindelse med fodboldkampe.

Justitsministeriet finder således, at der bør indføres en ordning, der sikrer, at dømte bandemedlemmer meddeles karantæne, selvom de ikke har begået strafbare forhold relateret til fodboldkampe.

Foruden udelukkelse af dømte bandemedlemmer finder Justitsministeriet, at personer, der er dømt for en overtrædelse af straffelovens §§ 245-246 om grov vold eller grov vold under særdeles skærpende omstændigheder eller med døden til følge, må anses for at have udvist en adfærd, der viser, at de pågældende har en parathed til at begå alvorlig personfarlig kriminalitet, som ikke er forenelig med at deltage som tilskuer til fodboldkampe. Det skyldes, at fodboldkampe ofte afvikles i rammer præget af høj intensitet, hvor tilskuere kan være påvirket af alkohol og/eller euforiserende stoffer, og hvor der er regelmæssige eskaleringer i konflikter mellem fangrupper. Dette vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne forøge risikoen for fornyet voldelig adfærd.

2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i § 2, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter dømte bandemedlemmer og dømte grove voldsforbrydere meddeles generel karantæne og dermed udelukkes fra fodboldkampe omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Konkret lægges der med ordningen op til, at tilknytningskravet og proportionalitetskravet i § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder fraviges, således at der dermed ikke vil være krav om, at den pådømte lovovertrædelse har en tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed omfattet af loven, ligesom politiet ikke vil skulle foretage en konkret vurdering af, om karantænen er nødvendig af hensyn til opretholdelse af ro og orden. Det foreslås, at karantæne meddeles den pågældende af politiet ved

orienteringsbrev umiddelbart efter tidspunktet for afsigelse af dom i 1. instans. Dette gælder uanset, om den dømte efterfølgende måtte beslutte at anke dommen.

Der lægges op til, at en tildelt generel karantæne – på lige fod med almindelige generelle karantæner efter lovens § 2 – bortfalder, hvis det strafbare forhold, som ligger til grund for karantænen, afgøres endeligt med frifindelse.

Det forudsættes med ordningen, at ved tildeling af generelle karantæner til dømte bandemedlemmer og dømte grove voldsforbrydere, at disse som udgangspunkt omfattes af de regler, der gælder for hjemmebanefans på alle fodboldstadioner. Således vil de pågældende alene være omfattet af karantænezonen på 500 meter, jf. lovens § 2, stk. 4, 1. pkt., og den foreslåede supplerende karantænezone på 5.000 meter, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

For dømte bandemedlemmer og dømte grove voldsforbrydere, som har en tilknytning til en bestemt klub, vil det fortsat gælde, at disse ikke alene er afskåret fra at opholde sig inden for en radius af 500 meter fra samtlige stadioner i perioden fra seks timer før til seks timer efter en kamp, men også har forbud mod at opholde sig inden for en radius af 3.000 meter fra det stadion, hvor den klub, de pågældende er tilknyttet, spiller kamp på udebane, jf. lovens § 2, stk. 4, 3. pkt. Tildeling af en generel karantæne, hvor den dømte omfattes af reglerne, der gælder for hjemmebanefans, vil ske automatisk og i umiddelbar forlængelse af domsafsigelsen, mens tildeling af en generel karantæne, hvor politiet registrerer en tilknytning til en bestemt klub, imidlertid vil skulle meddeles den pågældende ved afgørelse.

2.6.3.1. Udelukkelse af dømte bandemedlemmer fra fodboldkampe

Det foreslås for det første, at der vil skulle meddeles karantæne til personer, der er idømt et opholds- eller kontaktforbud efter straffelovens § 79 a, eller som er idømt fængselsstraf mv. efter straffelovens § 81 a.

Det foreslås, at den automatisk meddelte karantæne for dømte bandemedlemmer vil skulle meddeles i 8 år regnet fra domstidspunktet, og at karantænen ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter vil blive forlænget tilsvarende, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Baggrunden for en karantænelængde på 8 år for automatisk generel karantæne til dømte bandemedlemmer skal ses i lyset af, at bandemiljøets stærke forbindelser til fodboldmiljøet i høj grad vurderes at medvirke til en generel forråelse af fodboldmiljøet og påvirkning af fodboldmiljøet generelt i en negativ retning. Karantænelængden vil således svare til længden på den foreslåede maksimale karantæne, der fremadrettet vil kunne meddeles efter § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder i gentagelsestilfælde, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 5 (lovens § 2, stk. 5, 2. pkt.).

Det foreslås endvidere, at gentagelsesvirkningen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, ikke vil finde anvendelse på automatisk meddelte karantæner i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Politiet vil dog have mulighed for at forlænge en allerede meddelt karantæne i medfør af lovens § 2 a, stk. 1, med indtil 6 måneder, når der er begrundet mistanke om overtrædelse af karantænen.

Der lægges endelig op til, at den foreslåede ændring skal finde anvendelse på domme, der er afsagt den 1. marts 2019 eller senere.

Dette vil medføre, at personer, der er idømt et opholds- eller kontaktforbud efter straffelovens § 79 a, eller som er idømt fængselsstraf mv. efter straffelovens § 81 a, i perioden fra 1. marts 2019 til denne lovs ikrafttræden, vil skulle meddeles en generel karantæne på 8 år, hvor den tid, der allerede er forløbet fra domsafsigelsen, vil skulle fratrækkes fra karantænen varighed, jf. nærmere lovforslagets § 3, stk.

2. Karantænen vil dog skulle forlænges ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

2.6.3.2. Udelukkelse af dømte grove voldsforbrydere fra fodboldkampe

Det foreslås for det andet, at politiet vil skulle meddele generel karantæne til personer, der er blevet idømt fængselsstraf mv. efter straffelovens §§ 245 og 246, jf. 245.

Det foreslås, at den meddelte karantæne for dømte grove voldsforbrydere vil skulle meddeles i 2 år regnet fra domstidspunktet, og at karantænen ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter vil blive forlænget tilsvarende, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Der lægges op til, at gentagelsesvirkningen i den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder vil finde anvendelse på meddelte karantæner til dømte grove voldsforbrydere i medfør af lovens § 2, stk. 2, nr. 2.

Endelig foreslås det, at politiet vil have mulighed for at forlænge en allerede meddelt karantæne i medfør af lovens § 2 a, stk. 1, med indtil 6 måneder, når der er begrundet mistanke om overtrædelse af karantænen.

2.7. Gentagelsesvirkning ved ny karantæne

2.7.1. Gældende ret

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, hvis en række betingelser er opfyldt. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1.1 og 2.5.1.2 for så vidt angår en generel gennemgang af reglerne om generel karantæne.

Karantæneperioden løber fra den dag, hvor karantænen meddeles den pågældende, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 75 som fremsat, side 9. Hvis den karantæneramte begår nye strafbare forhold, mens karantænen løber, kan det efter de gældende regler udløse en ny karantæne på op til 2 år, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 208 som fremsat, side 7.

Politiet kan i medfør af § 2 a, stk. 1, forlænge en meddelt karantæne med indtil 6 måneder, når der foreligger den fornødne begrundede mistanke om, at den pågældende har overtrådt sin karantæne.

En generel karantæne bortfalder, hvis den straffesag, som ligger til grund for karantænen, afgøres endeligt med frifindelse eller påtaleopgivelse, jf. § 2, stk. 6.

Overtrædelse af en generel karantæne straffes med bøde og under særligt skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde med fængsel i indtil 4 måneder, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, og stk. 2.

2.7.2. Justitsministeriets overvejelser

Der er ikke i dag mulighed for at udmåle en generel karantæne for et længere tidsrum end 4 år.

Adgangen til at meddele generelle karantæner efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder er et vigtigt og effektivt redskab i indsatsen mod hooliganisme. Efter Justitsministeriets opfattelse er det i lyset af de uroligheder, som er set de seneste år, nødvendigt at kunne udelukke fans for en væsentligt længere periode end 4 år, hvis de gentagne gange med deres utryghedsskabende adfærd tydeligt har vist, at de ikke ønsker at være en del af et fredeligt fanfællesskab på fodboldstadioner.

Justitsministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt, at tildeling af generel karantæne efter § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder tillægges gentagelsesvirkning.

Den foreslåede ændring har til formål at medvirke til at sikre ro og orden og imødegå uroligheder i forbindelse med fodboldkampe ved, at de særligt utryghedsskabende fans holdes væk fra kampene i længere tid end efter en almindelig generel karantæne.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes et nyt stykke i § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, hvorefter varigheden af en generel karantæne, som meddeles til en person, der tidligere er meddelt generel karantæne, kan forlænges med indtil det dobbelte. Gentagelsesvirkningen ophører 10 år efter udløbet af den seneste meddelte karantæne. Varigheden af meddelte karantæner i medfør af § 2, stk. 2, nr. 1, kan ikke forlænges ud over 8 år.

Den foreslåede ændring vil medføre, at længden på en generel karantæne kan udmåles for et tidsrum på indtil det dobbelte for en person, der tidligere har været meddelt generel karantæne, og som på ny begår et strafbart forhold omfattet af loven, forudsat at betingelserne for at meddele karantæne er opfyldt.

Det vil betyde, at en generel karantæne, der i dag som udgangspunkt kan udmåles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år, i gentagelsestilfælde vil kunne udmåles på indtil 4 år.

Ved alvorligere lovovertrædelser, hvor en generel karantæne i dag kan udmåles for et bestemt tidsrum på indtil 4 år, vil der efter den foreslåede ændring i gentagelsestilfælde kunne udmåles en karantæne på indtil 8 år. Det vil i den forbindelse være en forudsætning for at kunne udstrække en karantæne på indtil 8 år i gentagelsestilfælde, at politiet vurderer, at der er behov for en længere karantæneperiode, herunder på grund af gerningspersonens anvendelse af våben eller overtrædelsens grovhed generelt.

Den omstændighed, at der ikke er mulighed for at udmåle en generel karantæne for et længere tidsrum end 4 år, medfører, at en generel karantæne efter den foreslåede bestemmelse maksimalt vil kunne udmåles på indtil 8 år i gentagelsestilfælde. Det vil dog fortsat være muligt at forlænge karantænen varighed med indtil til 6 måneder efter lovens § 2 a, stk. 1, når der foreligger den fornødne begrundede mistanke om, at den pågældende har overtrådt sin karantæne.

Det foreslås endvidere med den foreslåede bestemmelse, at gentagelsesvirkningen ophører 10 år efter udløbet af den senest meddelte karantæne. Gentagelsesvirkningen for karantæner vil dermed løbe fra den dag, hvor karantænen meddeles den pågældende og indtil 10 år efter udløbet af karantænen, forudsat at den pågældende ikke i perioden bliver meddelt en ny generel karantæne. En karantæne kan således alene forlænges med indtil det dobbelte, hvis den nye lovovertrædelse, der medfører en ny karantæne, er begået inden for 10 år fra det tidspunkt, hvor den seneste karantæne er udløbet.

Hvis den karantæneramte begår nye strafbare forhold, mens karantænen fortsat løber, vil det efter den foreslåede ordning – som efter de gældende regler – kunne udløse en ny karantæne, hvis betingelserne herom er opfyldt. Denne nye karantæne vil herefter kunne udmåles på indtil henholdsvis 4 år og 8 år i gentagelsestilfælde og vil løbe fra tidspunktet, hvor den nye karantæne meddeles den pågældende.

2.8. Udvidelse af karantænezone

2.8.1. Gældende ret

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, hvis en række betingelser er opfyldt. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1.1 og 2.5.1.2 for så vidt angår en generel gennemgang af reglerne om generel karantæne.

For hjemmebanefans med karantæne gælder lovens § 2, stk. 4, 1. pkt., hvormed generel karantæne er et

forbud mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afholdes.

For så vidt angår udebanefans med karantæne gælder lovens § 2, stk. 4, 3. pkt., hvormed generel karantæne er et forbud mod at opholde sig inden for et område på indtil 3.000 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afholdes.

Såfremt den pågældende ikke er registreret af politiet som fan af hverken hjemme- eller udebaneholdet, betragtes den pågældende som hjemmebanefan og er dermed alene omfattet af 500 meter-zonen, jf. lovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

Forbuddet gælder for et tidsrum på 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafviklingen, jf. § 2, stk. 4, 2. og 3. pkt., i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Afgørende for vurderingen af klubtilhørsforholdet i en given kamp er det klubtilhørsforhold, som politiet har noteret på vedkommende i forbindelse med karantænenes meddelelse. Da klubtilhørsforholdet tillægges retsvirkninger, indeholder politiets agterskrivelse til den person, som man påtænker at meddele en karantæne, oplysninger om klubtilhørsforholdet.

2.8.2. Justitsministeriets overvejelser

De gældende regler om karantænezoner har ifølge Rigspolitiet i en række tilfælde vist sig utilstrækkelige i forhold til at imødegå problemer med fans med karantæne, herunder særligt karantæneramte fans der rejser med til udebanekampe, hvor de fra bl.a. værtshuse eller i forbindelse med fanmarcher bidrager til at skabe utryghed.

Efter de gældende regler kan karantæneramte fans tage ophold på f.eks. barer eller pladser, der ligger lige uden for henholdsvis 500 meter og 3.000 meter-zonen fra fodboldstadionet. Eksempelvis er Rådhuspladsen i København beliggende ca. 3.000 meter fra Parken Stadion.

Justitsministeriet finder derfor, at der er behov for, at de generelle karantænezoner på 500 meter og 3.000 meter udvides med en supplerende karantænezone på 5.000 meter.

Ved at udvide den generelle karantæne med en supplerende karantænezone er det hensigten, at personer med karantæne forhindres i at deltage i aktiviteter, der relaterer sig til fodboldkampen, herunder ophold på værtshuse og andre lokaliteter og fanmarcher uden for de gældende karantænezoner, hvor fangruppernes »opvarmning« forud for fodboldkampe normalt finder sted. På denne måde kan det sikres, at de individer, som kan påvirke de øvrige tilskuere negativt, holdes på afstand af idrætsbegivenheden og de ikke-karantæneramte fans.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt pkt. i § 2, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, hvorved der indføres en ny supplerende karantænezone på 5.000 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afholdes, hvor personer, der er meddelt generel karantæne, ikke må deltage i aktiviteter med andre fans i et tidsrum fra 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafviklingen.

Det foreslås med den foreslåede bestemmelse, at den supplerende karantænezone – i overensstemmelse med de gældende generelle karantænezoner – vil gælde i et tidsrum fra 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafviklingen. Der lægges endvidere op til, at den supplerende karantænezone på 5.000 meter vil gælde både hjemmebane- og udebanefans.

Ved aktiviteter med andre fans vil skulle forstås deltagelse i fælles fanopvarmning på f.eks. værtshuse

eller pladser, fanmarch og øvrige fællesarrangementer, som relaterer sig til en konkret fodboldkamp. Det vil således ikke være muligt for karantæneramte fans fra hverken hjemmebaneholdet eller udebaneholdet inden for 5.000 meter fra stadion at deltage i sådanne aktiviteter eller opholde sig på værtshuse eller andre lokaliteter, hvor fans typisk opholder sig før og efter kampen, selvom det foregår uden for de generelle karantænezoner på henholdsvis 500 meter (karantæneramte hjemmebanefans) og 3.000 meter (karantæneramte udebanefans), hvor den pågældende har forbud mod at opholde sig, jf. lovens § 2, stk. 4.

2.9. Mulighed for tildeling af strakskarantæne

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at generel karantæne efter § 2 meddeles af politidirektøren, og at afgørelsen skal være skriftlig og indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at meddelelse af generel karantæne er en forvaltningsretlig afgørelse, og at forvaltningslovens krav om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning derfor finder anvendelse. Det forudsættes i den forbindelse i bemærkningerne, at politiet forinden meddelelse af generel karantæne har foretaget en skriftlig partshøring af den pågældende, jf. Folketingstidende 2007-2008 (2. samling), tillæg A, L 38 som fremsat, s. 1729 f.

2.9.2. Justitsministeriets overvejelser

Betingelserne, som fremgår af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, for at meddele generel karantæne indebærer en vis sagsbehandlingstid, inden der kan træffes afgørelse om at meddele generel karantæne.

Særligt i tilfælde, hvor en person har deltaget i uroligheder enten dagen før eller i timerne op til en fodboldkamp, vurderes det uhensigtsmæssigt, at den pågældende kan deltage som tilskuer til en fodboldkamp og potentielt medvirke til yderligere uroligheder.

Justitsministeriet finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at der indføres en mulighed for hurtigere at meddele en karantæne end hidtil, således at der i visse tilfælde skal kunne gives en foreløbig karantæne (en såkaldt strakskarantæne), der giver mulighed for hurtigt at forhindre den pågældende i at medvirke i yderligere uroligheder, indtil der af politidirektøren træffes en endelig afgørelse om generel karantæne.

Muligheden for at tildele strakskarantæne har til formål effektivt at udelukke uromagere og hooligans fra fodboldkampe ved, at karantænen tildeles med det samme. Initiativet vil således kunne bidrage til, at den pågældende, der har begået en overtrædelse som nævnt i § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hurtigt og effektivt vil kunne holdes væk fra fodboldkampe og derved forhindre, at personen kan bidrage til uroligheder og optøjer i den forbindelse.

2.9.3. Den foreslåede ordning

Der lægges op til at indføre et nyt stykke i § 3 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter der etableres hjemmel til, at politiet under visse betingelser mundtligt skal kunne meddele en foreløbig afgørelse (strakskarantæne), indtil der af politidirektøren træffes en endelig afgørelse om generel karantæne efter lovens § 3, stk. 1.

Der lægges for det første op til, at meddelelse af strakskarantæne betinges af, at en person med rimelig grund er mistænkt for at have overtrådt en af de i § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder nævnte bestemmelser.

Dette vil udgøre en lempelse af mistankekravet i forhold til § 2, stk. 1, hvorefter der skal foreligge en »begrundet mistanke«. Det lempede mistankekrav vil skulle forstås i overensstemmelse med retsplejelovens § 755, stk. 1, om anholdelse. Det vil indebære, at der skal være konkrete holdepunkter for at antage, at en person har begået den pågældende lovovertrædelse. Det vil således bero på et konkret skøn, der foretages af politiet, om der i den enkelte sag foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at mistankekravet er opfyldt.

Der lægges for det andet op til, at det vil være en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at politiet vurderer, at det af hensyn til opretholdelse af ro og orden i forbindelse med en nærtforestående bestemt idrætsbegivenhed vil være nødvendigt at fravige de almindelige sagsbehandlingsregler i § 3, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det strafbare forhold begås på dagen eller i dagene op til en konkret fodboldkamp.

En beslutning om at meddele strakskarantæne vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og behandlingen af sådanne sager vil derfor som udgangspunkt skulle ske i overensstemmelse med reglerne i forvaltningsloven samt øvrige forvaltningsretlige principper og grundsætninger.

Politiets afgørelse om at meddele strakskarantæne vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Da strakskarantænen vil kunne iværksættes hurtigt, lægges der med den foreslåede ordning op til, at afgørelsen vil kunne meddeles mundtligt, og at den forudgående partshøring ligeledes vil kunne gennemføres mundtligt, f.eks. fysisk i forbindelse med, at politiet er til stede ved en igangværende overtrædelse af en af de i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder § 2, stk. 1, nævnte bestemmelser, eller telefonisk i forbindelse med at politiet er blevet opmærksomme på, at den pågældende har overtrådt en af de nævnte bestemmelser. Partshøringen vil i den forbindelse skulle gennemføres på en måde og under vilkår, der giver parten en rimelig mulighed for at varetage sine interesser under sagen. Det bemærkes desuden, at der vil skulle gøres notat om en partshøring i overensstemmelse med, hvad der følger af offentlighedslovens § 13.

Efter det forvaltningsretlige officialprincip er det politiets ansvar, at der foreligger de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan træffes afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Politidirektørens efterfølgende sagsbehandling (sagsoplysning) skal således afdække, om betingelserne for at give en generel karantæne er opfyldt. Politiet vil desuden skulle begrunde karantænen.

Der lægges med lovforslaget op til, at strakskarantænen gælder indtil videre og bortfalder, når politidirektøren træffer afgørelse vedrørende generel karantæne efter § 3, stk. 1, eller der findes anledning til at tilbagekalde den foreløbige karantæne. Afgørelsen om strakskarantæne bør således følges op inden for en rimelig tid af politidirektøren med en afgørelse om, at en endelig karantæne skal meddeles, eller at betingelserne herfor ikke er opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at den efterfølgende sag om meddelelse af generel karantæne er en selvstændig afgørelse, og at bl.a. reglerne om partshøring ligeledes vil skulle iagttages i forbindelse med denne senere afgørelse.

Det forudsættes på den baggrund, at politidirektøren så vidt muligt vil skulle træffe en endelig afgørelse om karantæne senest 30 dage efter forkyndelse af strakskarantænen. Det tilsigtes herved, at særlige forhold, som ikke kan tilregnes politiet, kan begrunde, at den endelige afgørelse ikke træffes inden for senest 30 dage. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den, som karantænen retter sig mod, undgår politiets henvendelser, eller det af politiet vurderes nødvendigt at foretage særligt langvarige efterforskningskridt.

Det bemærkes, at det forhold, at politidirektøren ikke har truffet afgørelse efter udløbet af 30 dage

efter forkyndelsen, ikke vil medføre, at strakskarantænen bortfalder. En strakskarantæne vil således først bortfalde, når der træffes en endelig afgørelse eller en afgørelse om tilbagekaldelse.

En afgørelse om strakskarantæne vil endvidere efter lovens § 3, stk. 2 (der bliver til stk. 3), og i overensstemmelse med de almindelige regler for prøvelse af forvaltningsafgørelser kunne indbringes for domstolene.

2.10. Skærpede straffe for fodboldrelaterede lovovertrædelser

2.10.1. Gældende ret

Straffelovens kapitel 10 indeholder almindelige regler om straffens fastsættelse og regler om skærpende og formildende omstændigheder. Det følger bl.a. af straffelovens § 80, stk. 1, at der ved straffens fastsættelse under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen skal lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal der tages hensyn til den med lovovertrædelsen forbundne skade, fare og krænkelse samt til, hvad gerningspersonen indså eller burde have indset herom, jf. straffelovens § 80, stk. 2, 1. pkt.

Straffelovens § 81 angiver herudover en række forhold, som i almindelighed skal anses som skærpende omstændigheder ved straffens fastsættelse.

Derudover indeholder straffeloven en række bestemmelser om strafforhøjelse og skærpet straf. Efter straffelovens § 81 c, stk. 1, kan straffen for visse straffelovsovertrædelser, lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer og lovgivningen om knive og blankvåben forhøjes med indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone udpeget i medfør af § 6 a, stk. 1, 1. pkt., i politiloven.

Det fremgår i den forbindelse af § 6 a, stk. 1, 1. pkt., i politiloven, at politiet for en nærmere bestemt tidsperiode kan udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 c finder anvendelse. Udpegningen af en skærpet strafzone medfører strafforhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser.

Udpegning af en skærpet strafzone kan ske, hvis et ekstraordinært kriminalitetsbillede i det pågældende område i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed for personer, der bor eller færdes i området, og udpegning af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området, jf. § 6 a, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af forarbejderne til § 6 a, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, tillæg A, L 22 som fremsat, side 8, at kravet om et »ekstraordinært kriminalitetsbillede« indebærer, at der skal være tale om en situation, som går ud over det sædvanlige i forhold til kriminalitetsbilledet i det pågældende område og i andre sammenlignelige områder.

2.10.2. Justitsministeriets overvejelser

For at sætte hårdere ind over for utryghedsskabende adfærd i forbindelse med fodboldkampe og i fodboldmiljøet, som kan være til gene for almindelige fodboldfans, finder Justitsministeriet, at der – som supplement til politiets mulighed for at udpege skærpede strafzone efter politilovens § 6 a – er behov for at skærpe straffen med 50 pct. for overtrædelse af en række bestemmelser i straffeloven og særlovgivningen, hvis lovovertrædelserne er begået i relation til en bestemt fodboldkamp.

Den foreslåede ordning vil sende et stærkt signal til personer, der begår fodboldrelateret kriminalitet, om, at der skal være respekt for alle, uanset hvilken klubtilknytning de måtte have, herunder også til

frivillige kontrollører på stadioner og politiet. Ordningen har således til formål at sikre, at fodboldrelateret kriminalitet – også selv om der ikke er udpeget en skærpet strafzone – bliver straffet hårdt.

Den foreslåede ordning skal derudover ses som supplement til de strafskærpende tiltag, som indgår i aftale af 25. juni 2025 om en strafreform og kriminalforsorgens økonomi 2026-2030, som blev indgået mellem regeringen, Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet. Aftalen indeholder bl.a. initiativer om hårdere straffe for alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder en skærpelse med 50 pct. for vold, trusler og chikane mod personer i offentlig tjeneste. Dertil indgår der en række yderligere strafskærpselser for vold, som gælder generelt og derfor også omfatter kriminalitet begået i relation til fodboldkampe.

2.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i straffeloven (§ 81 g), hvorefter den straf, der sædvanligvis ville blive udmålt for en række lovovertrædelser, kan forhøjes med indtil det halve, hvis lovovertrædelserne er begået i relation til en bestemt idrætsbegivenhed.

Det forudsættes, at straffniveauet for de overtrædelser, der oplyses i § 81 g, i almindelighed vil skulle forhøjes med 50 pct. sammenlignet med det straffniveau, der i dag fastsættes af domstolene.

Den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 g vil finde anvendelse på følgende lovovertrædelser:

- straffelovens § 121 (fornærmelig tiltale af personer i offentlig tjeneste mv.)
- straffelovens § 124, stk. 1 og 2, (flugt fra politiet)
- straffelovens § 133 (fremkaldelse af opløb)
- straffelovens § 134 (deltagelse i opløb)
- straffelovens § 134 a (deltagelse i slagsmål eller i anden grov forstyrrelse af ro og orden på offentligt sted)
- straffelovens § 134 b (maskeringsforbud og besiddelse af maskering)
- straffelovens § 260, stk. 1, (ulovlig tvang)
- straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 og 3, (uberettiget at skaffe sig adgang til et ikke frit tilgængeligt sted og undlade at forlade fremmed område efter at være opfordret dertil)
- straffelovens § 266 (trusler)
- straffelovens § 266 b (hadforbrydelser)
- lovgivningen om euforiserende stoffer
- lovgivningen om våben og eksplosivstoffer m.v.
- lovgivningen om knive og blankvåben m.v.
- lovgivningen om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler
- § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v.
- regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre.

Det vil være en betingelse for at forhøje straffen, at lovovertrædelserne er begået i relation til en bestemt idrætsbegivenhed. Betingelsen vil skulle forstås i overensstemmelse med § 2, stk. 1.

En sådan relation kan således bestå i, at den pågældende har begået den strafbare handling på et fodboldstadion, men også strafbare handlinger begået andre steder vil kunne danne grundlag for en strafforhøjelse, hvis forholdet på anden vis har været fodboldrelateret. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en person under transporten til eller fra en kamp begår en strafbar handling – f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation – omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Efter den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet i lovforslagets § 1, nr. 1, vil det afgørende i vurderingen således være, om fodbold enten er en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i handlingen eller undladelsens udførelse.

Det bemærkes, at der ikke med den foreslåede bestemmelse er tilsigtet nogle ændringer i forhold til politiets beføjelser efter politilovens § 6 a. Politiet vil således fortsat have mulighed for at udpege en skærpet strafzone i forbindelse med en fodboldkamp, hvis et ekstraordinært kriminalitetsbillede i væsentlig grad er egnet til at skabe utryghed for personer, der bor eller færdes i området, og udpegning af en skærpet strafzone vurderes at være et egnet redskab til at genskabe trygheden i området.

I den forbindelse vil straffen for et strafbart forhold i medfør af en udpeget skærpet strafzone, jf. politilovens § 6 a, der er omfattet af både den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 g og den eksisterende strafforhøjelsesregel i § 81 c i straffeloven, alene skulle udmåles efter strafforhøjelsesreglen i straffelovens § 81 c om forhøjelse af straffen med indtil det dobbelte.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne lovforslagets § 2, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.11. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om politiets behandling af oplysninger omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

2.11.1. Gældende ret

2.11.1.1. Generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

En person kan efter § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af en række nærmere oplyste bestemmelser.

Generel karantæne meddeles af politidirektøren på baggrund af en sigtelse for overtrædelse af en af de i § 2, stk. 1, oplyste bestemmelser og har virkning fra meddelestedstidspunktet.

Hvis en person, som er meddelt generel karantæne, ikke er enig i politikredsens afgørelse herom, kan vedkommende påklage afgørelsen til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. En afgørelse om meddelelse af generel karantæne kan endvidere af den, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Efter § 3, stk. 4, indbringer politidirektøren inden 1 uge fra modtagelsen af anmodningen sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 80, som indeholder en nemmere adgang til at få sagen prøvet.

Sker der frifindelse for det strafbare forhold, som ligger til grund for en generel karantæne efter § 2, bortfalder karantænen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.1.1 og 2.5.1.2 for så vidt angår en generel gennemgang af reglerne om generel karantæne.

2.11.1.2. Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret) og straffeattester

Efter § 2 a, stk. 3, 1. pkt., i politiloven fastsætter justitsministeren nærmere regler for politiets behandling af oplysninger, herunder den, der finder sted i medfør af stk. 1 (politiets foretagelse af tværgående infor-

mationsanalyser) og stk. 2 (politiets indsamling og behandling af oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder). Justitsministeren fastsætter herunder regler om, til hvilke formål oplysninger kan behandles, og hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen, jf. § 2 a, stk. 3, 2. pkt.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der i medfør af bestemmelsen vil kunne fastsættes regler om enhver behandling af oplysninger, herunder personoplysninger, omfattet af politilovens anvendelsesområde. Bestemmelsen giver således mulighed for, at der i relevant omfang vil kunne fastsættes regler om politiets behandling af personoplysninger udover den behandling, der finder sted i medfør af stk. 1 og 2, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 171 som fremsat, side 18.

Bemyndigelsen efter politilovens § 2 a, stk. 3, er bl.a. udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1860 af 23. september 2021 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret) (kriminalregisterbekendtgørelsen), som ændret ved bekendtgørelse nr. 260 af 24. februar 2022 og bekendtgørelse nr. 163 af 20. februar 2024.

Bekendtgørelsen fastsætter bl.a. de nærmere regler for udstedelse af straffeattester til brug i strafferetsplejen, til privat brug og til brug for andre myndigheder. Det følger i den forbindelse af § 11, stk. 1, i kriminalregisterbekendtgørelsen, at politiet udsteder straffeattester for private personer, der er fyldt 15 år, når de pågældende fremsætter begæring herom.

2.11.2. Justitsministeriets overvejelser

En straffeattest bruges sædvanligvis til at dokumentere, om en person har begået strafbare forhold, som er registeret i Kriminalregisteret. Der findes i relation hertil to typer af straffeattester: en privat og en offentlig.

Den private straffeattest har bl.a. til formål at sikre, at arbejdsgivere kan få adgang til oplysninger om relevante lovovertrædelser i forbindelse med ansættelse.

Justitsministeriet finder i den forbindelse, at det er relevant for en arbejdsgiver at kunne få oplysninger om, hvorvidt en person, som en virksomhed påtænker at ansætte, er blevet meddelt en generel karantæne, f.eks. fordi vedkommende har begået vold eller hærværk i forbindelse med en fodboldkamp. Det er særligt relevant i de situationer, hvor der skal ansættes medarbejdere i funktioner, som har tilknytning til fodboldklubber og -kampe.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at generelle karantæner fremover registreres på straffeattesten.

Det er Justitsministeriets vurdering, at der inden for rammerne af den bemyndigelse, der følger af politilovens § 2 a, stk. 3, er mulighed for at fastsætte regler om, at generelle karantæner skal registreres på straffeattesten. Justitsministeriet finder det imidlertid mest hensigtsmæssigt, at der i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder bliver tilvejebragt en særskilt hjemmel hertil.

2.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger omfattet af denne lov, herunder regler om politiets behandling af oplysninger om generel karantæne efter § 2.

Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, som indebærer, at justitsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger, som er omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes nærmere regler om enhver behandling af oplysninger omfattet af anvendelsesområdet for lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Bestemmelsen giver således mulighed for, at der vil kunne fastsættes regler om politiets behandling af oplysninger udover den behandling, der finder sted i medfør af lovens § 6 og § 6 a.

Bestemmelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om, at generel karantæne efter § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder skal registreres på straffeattesten (både den offentlige og private). Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om, at den generelle karantæne skal registreres på straffeattesten i forbindelse med afsigelse af endelig dom eller ved vedtagelse af bødeforelæg for det strafbare forhold, der ligger til grund for meddelelse af karantænen. Der vil ligeledes kunne fastsættes regler om sletning af oplysninger, som er omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, herunder at en generel karantæne skal slettes fra straffeattesten ved karantænenes ophør.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Efter artikel 2, stk. 1, i den 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) har enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted.

Den foreslåede ordning i § 1, nr. 4, indebærer en udvidelse af karantænezonen, som blev indført ved lov nr. 307 af 30. april 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Udvidelsen af karantænezonen vil efter omstændighederne kunne indebære et indgreb i en persons ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted.

Der henvises til Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1730 f, for så vidt angår vurderingen af den eksisterende ordning.

Formålet med at udvide karantænezonen er at imødegå problemer med karantæneramte fans, herunder særligt karantæneramte fans der rejser med til udebanekampe, hvor de fra bl.a. værtshuse og i forbindelse med fanmarcher bidrager til at skabe utryghed. Forslaget vil således varetage hensynene til den offentlige tryghed, opretholdelse af den offentlige orden og forebyggelse af forbrydelse. På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at indgrebet forfølger et legitimt formål efter artikel 2, stk. 3, i den 4. tillægsprotokol til EMRK.

Justitsministeriet vurderer, at forslaget ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at varetage de nævnte hensyn. Ministeriet har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at den udvidede karantænezone er afgrænset til aktiviteter med andre fans såsom fælles fanopvarmning på f.eks. værtshuse eller pladser, fanmarch og øvrige fælles arrangementer relateret til en konkret fodboldkamp. Ministeriet har endvidere lagt vægt på, at indgrebet er geografisk begrænset til 5.000 meter fra stadion og tidsmæssigt begrænset til 6 timer før og efter kampen. Der er endvidere lagt vægt på, at en karantæneramt person, som bor i zonen, vil kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i sit lokalområde – også mens der er kampe på stadionet. Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende kan siges at opholde sig ved selve idrætsbegivenheden eller deltage i aktiviteter relateret til idrætsbegivenheden.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at forslaget kan gennemføres inden for rammerne af artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 11, vil medføre, at der vil kunne fastsættes regler om videregivelse

af billed- og lydoptagelser med personlysninger fra tv-overvågning fra bestemte idrætsbegivenheder. Der vil kunne blive behandlet ikke-følsomme personoplysninger, følsomme personoplysninger og oplysninger vedrørende strafbare forhold.

Behandling af personoplysninger er lovlig, hvis én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt, herunder hvis behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt (litra e).

Behandling i medfør af artikel 6, stk. 1, litra e, skal have et såkaldt supplerende retsgrundlag, som forpligter eller berettiger den dataansvarlige til at udføre en bestemt behandling. Det følger af forordningens artikel 6, stk. 3.

Behandling af personoplysninger vedrørende bl.a. lovovertrædelser på grundlag af artikel 6, stk. 1, må bl.a. foretages, hvis behandling har hjemmel i medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. artikel 10, 1. pkt.

Behandling af følsomme oplysninger må foretages, hvis behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. artikel 9, stk. 2, litra g.

Det er Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede regler kan fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. stk. 3, artikel 10, 1. pkt., og artikel 9, stk. 2, litra g.

Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at formålet med bestemmelsen er at imødegå vold og anden utryghedsskabende adfærd til fodboldkampe og derved øge sikkerhed ved afviklingen af fodboldkampe, hvilket udgør et formål af væsentlig samfundsmæssig interesse. Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse står i et rimeligt forhold til de legitime mål, der forfølges, samt respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse.

Justitsministeriet har samtidig lagt vægt på, at de foreslåede regler skal sikre passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, når der behandles personlysninger i medfør af reglerne.

Det bemærkes, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, databeskyttelsesloven og tv-overvågningsloven også skal iagttages, når der behandles personlysninger i medfør af den bekendtgørelse, som kan udstedes på baggrund af den foreslåede bestemmelse. Dette indebærer bl.a., at personoplysninger på billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, som udgangspunkt skal slettes senest 30 dage efter optagelserne er foretaget, jf. tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1, nr. 1, om udelukkelse af bandemedlemmer og dømte grove voldsforbrydere fra fodboldkampe samt lovforslagets § 1, nr. 8, om mulighed for tildeling af strakskarantæne skønnes at medføre økonomiske konsekvenser for politiet og anklagemyndigheden på i alt 1,5 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Udgifterne afholdes inden for politiets og anklagemyndighedens eksisterende rammer.

Lovforslagets § 1, nr. 1, 9, 14 og 15, samt lovforslagets § 2, nr. 1, vurderes at medføre økonomiske

konsekvenser for domstolene på i alt 0,1 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Udgifterne afholdes inden for domstolenes eksisterende rammer.

Lovforslagets § 2, nr. 1, om skærpede straffe for visse lovovertrædelser begået i relation til fodboldkampe skønnes at et kapacitetsbehov i Danmarks Fængsler på 1,7 pladser årligt fra 2026 og frem svarende til en årlig merudgift på 0,9 mio. kr. årligt. Udgifterne afholdes inden for Danmarks Fængslers eksisterende rammer.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at medføre økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. oktober til den 27. november 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International, Copenhagen Business School (CBS) – CBS LAW, Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF), Danmarks Veteraner, Danske Advokater, Dansk Boldspil-Union (DBU), Dansk Detail, Dansk Erhverv, Danske Fodboldfans, Danske Regioner, Dansk IT, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Det Kriminalpræventive Råd, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, DI, Divisionsforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandforening, Domstolsstyrelsen, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Foreningen af Offentlige Anklagere, Fængselsforbundet, Gadejuristen, Hjælp Voldsofre, Horesta, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Politiet og Anklagemyndigheden, Institut for Menneskerettigheder, IT-Politisk Forening, Justitia, Kommunernes Landsforening (KL), Kraka, Kriminalforsorgsforeningen, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Lev Uden Vold, Offerrådgivningen i Danmark, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Retspolitisk Forening, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rådet for Digital Sikkerhed, Samtlige byretter, SikkerhedsBranchen, Syddansk Universitet – Juridisk institut, Sø- og Handelsretten, Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning, Vagt- og Sikkerhedsindustrien, Vestre Landsret, Østre Landsret, Aarhus Universitet – Juridisk institut og Aalborg Universitet – Juridisk institut.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre økonomiske konsekvenser på Justitsministeriets område på 2,5 mio. kr. årligt fra 2026 og frem. Udgifterne afholdes inden for myndighedernes eksisterende rammer.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at en person kan meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med

en bestemt idrætsbegivenhed har begået en lovovertrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 121, 133, 134 a eller 134 b, § 260, stk. 1, eller §§ 264, 266, 266 b, 288 eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25, eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller § 3 i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed m.v. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger, og der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.

Det er altså en betingelse, at der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en eller flere overtrædelser af en række nærmere oplistede bestemmelser.

Der stilles ikke krav om, at det strafbare forhold er fastslået ved dom, og generel karantæne kan således meddeles, når den pågældende er sigtet for en strafbar handling i forbindelse med sin deltagelse som tilskuere ved en bestemt idrætsbegivenhed, hvis der foreligger en begrundet mistanke om, at den pågældende har begået forholdet.

Det er derudover en betingelse for at meddele en generel karantæne efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, at den pågældende person har begået det strafbare forhold i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at det er en forudsætning for at meddele karantæne, at det strafbare forhold har haft en vis tilknytning til en fodboldkamp omfattet af ordningen. En sådan tilknytning kan naturligvis bestå i, at den pågældende har begået den strafbare handling på et fodboldstadion, men også strafbare handlinger begået andre steder vil kunne danne grundlag for en karantæne, hvis forholdet på anden vis har været fodboldrelateret. Der vil f.eks. kunne meddeles karantæne til en person, som under transporten til eller fra en kamp, begår en strafbar handling – f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation. Tilsvarende vil der kunne meddeles karantæne til personer, som begår en strafbar handling på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1728.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til bestemmelsen, at maskering under et optog på vej til stadion som udgangspunkt ligeledes vil have en sådan tilknytning til en fodboldkamp, at der er grundlag for en karantæne, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 75 som fremsat, side 9.

Det er endvidere en betingelse for at meddele en generel karantæne efter lovens § 2, stk. 1, nr. 1, at det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden ved de idrætsbegivenheder, der er omfattet af loven. Dette indebærer, at politiet skal foretage en konkret og individuel vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1729.

Det er i bemærkningerne til bestemmelsen anført, at bestemmelsen indebærer, at karantæneordningen ikke bringes i anvendelse over for almindelige tilskuere, der i enkeltstående tilfælde – i fuldskab eller kådhed – begår lovovertrædelser af mindre alvorlig karakter i forbindelse med en fodboldkamp, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

Derudover er det en betingelse for at meddele en generel karantæne efter lovens § 2, stk. 1, nr. 2, at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 2. Politiet skal således kunne pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Det følger af straffelovens § 81 a, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 119 b, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes knive og blankvåben m.v. eller skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180.

Det fremgår af § 81 a, stk. 3, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens § 289, stk. 1, § 290, stk. 2, og § 290 a, stk. 2, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis den dømte på gerningstidspunktet har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Det følger af straffelovens § 79 a, stk. 1, at den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ved dommen kan gives opholdsforbud efter stk. 2 eller kontaktforbud efter stk. 3. Det samme gælder den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer m.v. eller lov om knive og blankvåben m.v., og som på gerningstidspunktet har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Efter straffelovens § 245, stk. 1, 1. pkt., straffes den, der udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særlig skærpende omstændighed, jf. § 245, stk. 1, 2. pkt.

Efter straffelovens § 245, stk. 2, straffes den, der uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen i straffelovens § 245, stk. 2, omfatter tilfælde, der ikke falder ind under bestemmelsens stk. 1, men hvor der foreligger forsæt til at tilføje en anden person skade. Skade antages at foreligge, når angrebet har nødvendiggjort lægehjælp, eller når det har medført længere tids sygeleje eller uarbejdsdygtighed.

Straffelovens § 246 er en straffeskærpelsesbestemmelse, hvorefter straffen for overtrædelse af straffelovens § 245 eller § 245 a kan stige til fængsel i 10 år, hvis legemsangrebet har været af en så grov beskaffenhed eller haft så alvorlige følger eller døden til følge, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder.

Med nyaffattelsen af § 2, stk. 1, foreslås det, at en person, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, kan meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i relation til en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af § 3 a, straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 121, 133, 134 a, 134 b, § 260, stk. 1, §§ 264, 266, 266 b, 288 eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25, eller af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri og pyrotekniske artikler, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre.

Ved »regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre« forstår (som hidtil) § 3, stk. 1-3, i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden

og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger (ordensbekendtgørelsen). Den ændrede ordlyd er således alene udtryk for en lovteknisk justering.

Ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, indeholder et forbud mod slagsmål, skrigen, råben eller anden støjende, voldelig fornærmelig eller lignende optræden, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden. § 3, stk. 2, indeholder et forbud mod at udvise uanstændig eller anstødelig opførsel, der er egnet til at forulempe andre eller vække offentlig forargelse. § 3, stk. 3, indeholder endelig et forbud mod at færdes så påvirket af alkohol eller andre berusende eller bedøvende midler, at det kan give anledning til ulempe for andre.

Med nyaffattelsen af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder vil det være en forudsætning for at blive meddelt generel karantæne, at overtrædelsen er sket i relation til en bestemt idrætsbegivenhed. Efter den gældende bestemmelse i lovens § 2, stk. 1, nr. 1, består tilknytningskravet af, at den pågældende overtrædelse skal være begået »i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed«.

Der vil være tale om en ændring af bestemmelsens ordlyd, der har til formål at udvide bestemmelsens anvendelsesområde med henblik på at tydeliggøre, hvornår strafbare forhold har en tilstrækkelig tilknytning til en fodboldkamp omfattet af loven til, at det strafbare forhold kan medføre generel karantæne.

Det foreslås, at ved »i relation til« forstås handlinger, hvor fodbold enten er en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i handlingens udførelse.

Det vil således ikke være et krav for at meddele generel karantæne, at det strafbare forhold skal være opstået i forbindelse med en konkret fodboldkamp, i transporten hertil eller på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden.

Det indebærer, at eksempelvis slagsmål, voldsudøvelse mv., der foregår på et sted og et tidspunkt, der ikke umiddelbart ses at have tilknytning til en konkret fodboldkamp, vil kunne være omfattet af reglerne, så længe gerningspersonens eller den forurettedes tilhørsforhold til et fodboldhold eller en fanggruppering er enten en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i slagsmålet, voldsudøvelsen, mv.

Eksempelvis vil det forhold, at en person, der bærer tøj fra en fanggruppering og angriber personer, der enten bærer tøj fra en anden fanggruppering eller befinder sig på et sted, der er et kendt tilholdssted for en anden fanggruppering, i almindelighed have en sådan relation til fodbold, at forholdet vil være omfattet af reglerne.

Det indebærer endvidere, at hærværk begået mod ting eller aftvingelse af en trøje fra en fan eller spiller med vold eller trussel om vold vil kunne føre til, at den pågældende gerningsperson meddeles generel karantæne fra fodboldkampe, hvis det kan godtgøres, at fodbold, herunder særligt den forurettedes eller gerningspersonens tilhørsforhold til et fodboldhold eller en fanggruppering, enten er en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i handlingens udførelse.

Strafbare forhold begået via sociale medier vil også kunne medføre generel karantæne, herunder fremsættelse af trusler efter straffelovens § 266 eller hadforbrydelser omfattet af straffelovens § 266 b, så længe de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Sådanne handlinger og ytringer vil også være omfattet hvis de fremsættes som »statements« i forbindelse med fodboldkampe, fodboldarrangementer eller på anden måde i relation til fodbold i bredere forstand, herunder på f.eks. bannere, tifoer, flag, t-shirts, mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med nyaffattelsen af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder vil overtrædelse af det foreslåede forbud mod besiddelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 i § 3 a (lovforslagets § 1, nr. 9) også kunne medføre generel karantæne efter § 2, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Med nyaffattelsen af § 2, stk. 1, vil lovens § 2, stk. 1, nr. 2 (gentagelsesvirkning), udgå. Politiet vil dermed ikke længere skulle pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder ved tildeling af generel karantæne for strafbare overtrædelser omfattet af karantæneordningen.

Det vil indebære, at politiet ikke vil skulle pege på konkrete omstændigheder, der sandsynliggør, at den pågældende på ny vil foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder ved tildeling af generel karantæne for overtrædelser af straffelovens § 121 (fornærmelig tiltale), § 134 b, stk. 2, (besiddelse af genstande med henblik på maskering), §§ 264 (ulovlig indtrængen), 266 (trusler), 266 b (hadforbrydelser) eller 291, stk. 1, (hærværk) samt lovgivningen om fyrværkeri, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre.

Det vil indebære, at eksempelvis en enkeltstående ytring eller handling omfattet af straffelovens § 266 b om hadforbrydelser eller besiddelse af genstande til maskering ved en fodboldkamp omfattet af straffelovens § 134 b, stk. 2, også i det tilfælde, hvor der ikke foreligger gentagelsesrisiko, vil være tilstrækkeligt til, at personen kan blive meddelt en generel karantæne.

Det forudsættes fortsat, under iagttagelse af betingelsen om hensynet til opretholdelsen af ro og orden, at karantæneordningen som hidtil ikke skal bringes i anvendelse over for almindelige tilskuere, der i enkeltstående tilfælde – i fuldskab eller kådhed – begår lovovertrædelser af mere bagatelagtig karakter, eksempelvis mindre alvorlige overtrædelser af ordensbekendtgørelsen, i forbindelse med en fodboldkamp.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Med nyaffattelsen af § 2, stk. 2, foreslås det, at generel karantæne endvidere meddeles den, der 1) meddeles et opholds- eller kontaktforbud i medfør af straffelovens § 79 a, eller som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, eller 2) dømmes for en overtrædelse af straffelovens § 245 eller § 246, jf. § 245.

Med nyaffattelsen af § 2, stk. 2, vil tilknytningskravet og proportionalitetskravet i § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder blive fraveget. Der vil dermed ikke være krav om, at den pådømte lovovertrædelse har en tilknytning til en bestemt idrætsbegivenhed, og politiet vil ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om karantænen er nødvendig af hensyn til opretholdelse af ro og orden.

Den meddelte karantæne vil blive meddelt den pågældende af politiet ved orienteringsbrev umiddelbart efter tidspunktet for afsigelse af dom i 1. instans. Dette gælder uanset, om den dømte efterfølgende måtte beslutte at anke dommen. Det bemærkes i den forbindelse, at politiet ikke vil skulle foretage partshøring forud for meddelelsen om generel karantæne efter den foreslåede bestemmelse, idet der er tale om en retsfølge.

Den generelle karantæne vil bortfalde, hvis den straffesag, som ligger til grund for karantænen, afgøres endeligt med frifindelse.

Det forudsættes med ordningen, at ved tildeling af generelle karantæner til dømte bandemedlemmer og dømte grove voldsforbrydere, at disse som udgangspunkt omfattes af de regler, der gælder for hjemmebanefans på alle fodboldstadioner. Således vil de pågældende alene være omfattet af karantænezonen på 500 meter, jf. lovens § 2, stk. 4, 1. pkt., og den foreslåede supplerende karantænezone på 5.000 meter, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

For dømte bandemedlemmer og dømte grove voldsforbrydere, som har en tilknytning til en bestemt klub, vil det fortsat gælde, at disse ikke alene er afskåret fra at opholde sig inden for en radius af 500 meter fra samtlige stadioner i perioden fra seks timer før til seks timer efter en kamp, men også har forbud mod at opholde sig inden for en radius af 3.000 meter fra det stadion, hvor den klub, de pågældende er tilknyttet, spiller kamp på udebane, jf. lovens § 2, stk. 4, 3. pkt. Tildeling af en generel karantæne, hvor den dømte omfattes af reglerne, der gælder for hjemmebanefans, vil ske automatisk og i umiddelbar forlængelse af domafsigelse, mens tildeling af en generel karantæne, hvor politiet registrer en tilknytning til en bestemt klub, imidlertid vil skulle meddeles den pågældende ved afgørelse.

I forhold til det foreslåede nr. 1 vil gentagelsesvirkningen i den foreslåede bestemmelse i lovens § 2, stk. 6, ikke finde anvendelse på meddelte karantæner til dømte bandemedlemmer.

I forhold til det foreslåede nr. 2 vil gentagelsesvirkningen i den foreslåede bestemmelse i lovens § 2, stk. 6, finde anvendelse på meddelte karantæner til dømte grove voldsforbrydere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 2, stk. 3, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med visse idrætsbegivenheder kan inddrages i vurderingen af, om en person kan meddeles generel karantæne efter bestemmelsens stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at de nævnte udenlandske afgørelser ikke i sig selv kan danne grundlag for meddelelse af generel karantæne. Kravet om, at der skal foreligge en begrundet mistanke om, at der er begået et strafbart forhold i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed i Danmark, skal således under alle omstændigheder være opfyldt. Udenlandske afgørelser kan derimod indgå i vurderingen af, om den pågældende må antages på ny at ville foretage strafbare handlinger i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder i Danmark, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 10.

I forhold til lovens § 2, stk. 2, hvorefter kravet om gentagelse ikke gælder i tilfælde, hvor forholdets grovhed tilsiger det, kan eventuelle udenlandske domme og afgørelser inddrages i vurderingen af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne, jf. herved § 2, stk. 1, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 208 som fremsat, side 11.

Det foreslås i § 2, stk. 3, at ændre »i forbindelse med visse idrætsbegivenheder vil kunne inddrages i vurderingen af, om« til »i relation til visse idrætsbegivenheder kan danne grundlag for, at«.

Efter den foreslåede ændring kan udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i relation til visse idrætsbegivenheder danne grundlag for, at en person kan meddeles generel karantæne efter § 2, stk. 1.

Ændringen indebærer, at en person vil kunne meddeles generel karantæne, hvis politiet får kendskab

til udenlandske domme eller andre afgørelser vedrørende strafbare forhold begået i relation til visse idrætsbegivenheder i udlandet, hvis de øvrige betingelser i lovens § 2, stk. 1, er opfyldt.

Det vil dermed være et krav for at meddele generel karantæne på baggrund af en udenlandsk dom eller afgørelse, at karantænen vurderes nødvendig af hensyn til opretholdelsen af ro og orden ved en idrætsbegivenhed. Dette indebærer, at politiet vil skulle foretage en konkret og individuel vurdering af nødvendigheden af at meddele en karantæne i hvert tilfælde.

Det vil være en forudsætning for anvendelsen af bestemmelsen, at den udenlandske dom eller afgørelse vedrører forhold, der ville være omfattet af lovens § 2, stk. 1, nr. 1, hvis forholdet var begået i Danmark. Den pågældende skal således i relation til en bestemt idrætsbegivenhed i udlandet have begået en overtrædelse af udenlandske bestemmelser, som svarer til den foreslåede § 3 a i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 121, 133, 134 a eller 134 b, § 260, stk. 1, eller §§ 264, 266, 266 b, 288 eller 291, en overtrædelse, der svarer til en af overtrædelserne i straffelovens kapitel 25, eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v., eller regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre.

Det vil desuden fortsat være en forudsætning, at politiet har modtaget den udenlandske dom eller afgørelse fra vedkommende lands relevante myndigheder, og at der således ikke hersker tvivl om afgørelsens ægthed. Herudover vil det være en forudsætning, at den udenlandske dom eller afgørelse efter procesmåden og strafudmålingen skønnes at kunne sidestilles med en dansk afgørelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at en person kan meddeles generel karantæne, hvis en række betingelser er opfyldt. Der skelnes i relation hertil mellem personer med tilknytning til henholdsvis hjemmebaneholdet og udebaneholdet.

For hjemmebanefans med karantæne gælder lovens § 2, stk. 4, 1. pkt., hvormed generel karantæne er et forbud mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afholdes.

For så vidt angår udebanefans med karantæne gælder lovens § 2, stk. 4, 3. pkt., hvormed generel karantæne er et forbud mod at opholde sig inden for et område på indtil 3.000 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afholdes.

Forbuddet gælder for et tidsrum på 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafviklingen, jf. § 2, stk. 4, 2. og 3. pkt., i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Det foreslås i § 2, stk. 4, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder efter 3. pkt. at indsætte som 4. pkt., at forbuddet også omfatter deltagelse i aktiviteter med andre fodboldfans i relation til en bestemt idrætsbegivenhed inden for et område på indtil 5.000 meter fra et sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i det i 2. pkt. angivne tidsrum.

Ændringen indebærer, at det vil være forbudt for personer, der er meddelt generel karantæne, at deltage i

aktiviteter med andre fodboldfans i relation til fodbold inden for 5.000 meter fra stadionet fra 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafvikling.

Den supplerende karantænezone vil – i overensstemmelse med de gældende generelle karantænezoner – gælde i et tidsrum fra 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafviklingen. Den supplerende karantænezone på 5.000 meter vil gælde både hjemmebanefans- og udebanefans.

Ved aktiviteter med andre fodboldfans forstås deltagelse i fælles fanopvarmning på f.eks. værtshuse eller pladser, fanmarch og øvrige fællesarrangementer, som relaterer sig til en konkret fodboldkamp. Det vil således ikke være muligt for karantæneramte fans, fra hverken hjemmebaneholdet eller udebaneholdet, inden for 5.000 meter fra stadion, at deltage i sådanne aktiviteter eller opholde sig på værtshuse eller andre lokaliteter, hvor fans typisk opholder sig før og efter kampen, selvom det foregår uden for de generelle karantænezoner på henholdsvis 500 meter (karantæneramte hjemmebanefans) og 3.000 meter (karantæneramte udebanefans), hvor den pågældende har forbud mod at opholde sig, jf. § 2, stk. 4.

Karantæneramte fans vil fortsat have mulighed for at bevæge sig frit i deres lokalområde. Den pågældende vil således bl.a. kunne tage til og fra arbejde, besøge familie og venner, deltage i religiøse, sociale og offentlige aktiviteter mv. og i øvrigt opholde sig i lokalområdet uden at overtræde forbuddet.

Overtrædelse af den supplerende karantænezone straffes med bøde og under særligt skærpene omstændigheder eller i gentagelsestilfælde med fængsel i indtil fire måneder, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, og stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, hvis en række betingelser er opfyldt.

En generel karantæne meddeles som udgangspunkt for et bestemt tidsrum på indtil to år. I alvorligere tilfælde kan en generel karantæne dog meddeles for et bestemt tidsrum på indtil fire år, jf. § 2, stk. 5. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor politiet vurderer, at der er behov for en længere karantæneperiode, eksempelvis på grund af grovheden ved overtrædelsen eller anvendelsen af våben.

Politiet skal i den enkelte sag foretage en konkret vurdering af, om der er grundlag for at udstrække karantæneperioden ud over to år.

Det foreslås i § 2, stk. 5, at indsætte som 3. pkt., at generel karantæne i medfør af stk. 2, nr. 1, meddeles for et tidsrum på 8 år og i medfør af stk. 2, nr. 2, for et tidsrum på 2 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at karantæne meddeles automatisk til dømte bandemedlemmer for et tidsrum på 8 år regnet fra domstidspunktet.

Baggrunden for en karantænelængde på 8 år for automatisk generel karantæne til dømte bandemedlemmer skal ses i lyset af, at bandemiljøets stærke forbindelser til fodboldmiljøet i høj grad vurderes at medvirke til en generel forråelse af fodboldmiljøet og påvirker fodboldmiljøet generelt i en negativ retning. Karantænelængden vil således svare til længden på den foreslåede maksimale karantæne, der fremadrettet vil kunne meddeles efter § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder i gentagelsestilfælde, jf. den foreslåede bestemmelse i lovens § 2, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at karantæne meddeles automatisk til dømte grove voldsforbrydere for et tidsrum på 2 år regnet fra domstidspunktet.

Det foreslås endvidere, at politiet vil have mulighed for at forlænge en allerede meddelt karantæne i medfør af lovens § 2 a, stk. 1, med indtil 6 måneder, når der er begrundet mistanke om overtrædelse af karantænen.

Det foreslås i § 2, stk. 5, at indsætte som 4. pkt., at ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges generel karantæne efter stk. 2 tilsvarende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at generel karantæne meddelt til dømte bandemedlemmer og dømte grove voldsforbrydere forlænges for det tidsrum, hvor den pågældende har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til nr. 5

Politiet kan i medfør af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder meddele en person generel karantæne, hvis en række betingelser er opfyldt.

En generel karantæne meddeles som udgangspunkt for et bestemt tidsrum på indtil to år. I alvorligere tilfælde kan en generel karantæne dog meddeles for et bestemt tidsrum på indtil fire år, jf. § 2, stk. 5. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor politiet vurderer, at der er behov for en længere karantæneperiode, eksempelvis på grund af grovheden ved overtrædelsen eller anvendelsen af våben.

Politiet skal i den enkelte sag foretage en konkret vurdering af, om der er grundlag for at udstrække karantæneperioden ud over to år.

Karantæneperioden løber fra den dag, hvor karantænen meddeles den pågældende, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 75 som fremsat, side 9. Hvis den karantæneramte begår nye strafbare forhold, mens karantænen løber, kan det efter de gældende regler udløse en ny karantæne på op til 2 år, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 208 som fremsat, side 7.

En generel karantæne bortfalder, hvis den straffesag, som ligger til grund for karantænen, afgøres endeligt med frifindelse eller påtaleopgivelse, jf. § 2, stk. 6.

Der er ikke i dag mulighed for at udmåle en generel karantæne efter lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder for et længere tidsrum end 4 år.

Det foreslås i § 2 at indsætte et nyt stk. 6.

Efter det foreslåede stk. 6, 1. pkt., kan varigheden af en generel karantæne, som meddeles til en person, der tidligere er meddelt generel karantæne, forlænges med indtil det dobbelte.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at længden på en generel karantæne kan udmåles for et tidsrum på indtil det dobbelte for en person, der tidligere har været meddelt generel karantæne, og som på ny begår et strafbart forhold omfattet af loven, forudsat at betingelserne for at meddele karantæne er opfyldt.

Det vil betyde, at en generel karantæne, der i dag som udgangspunkt kan udmåles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år, i gentagelsestilfælde vil kunne udmåles på indtil 4 år.

Ved alvorligere lovovertrædelser, hvor en generel karantæne i dag kan udmåles for et bestemt tidsrum på indtil 4 år, vil der efter den foreslåede ændring i gentagelsestilfælde kunne udmåles en karantæne på indtil 8 år. Det vil i den forbindelse være en forudsætning for at kunne udstrække en karantæne på indtil 8 år

i gentagelsestilfælde, at politiet vurderer, at der er behov for en længere karantæneperiode, herunder på grund af gerningspersonens anvendelse af våben eller overtrædelsens grovhed generelt.

Efter det foreslåede *stk. 6, 2. pkt.*, ophører gentagelsesvirkningen 10 år efter udløbet af den seneste meddelte karantæne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gentagelsesvirkningen ophører 10 år efter udløbet af den senest meddelte karantæne. Gentagelsesvirkningen for karantæner vil dermed løbe fra den dag, hvor karantænen meddeles den pågældende og indtil 10 år efter udløbet af karantænen, forudsat at den pågældende ikke i perioden bliver meddelt en ny generel karantæne. En karantæne kan således alene forlænges med indtil det dobbelte, hvis den nye lovovertrædelse, der medfører en ny karantæne, er begået inden for 10 år fra det tidspunkt, hvor den seneste karantæne er udløbet.

Hvis den person, der er meddelt generel karantæne begår nye strafbare forhold, mens karantænen fortsat løber, vil det efter den foreslåede ordning – som efter de gældende regler – kunne udløse en ny karantæne, hvis betingelserne herom er opfyldt. Denne nye karantæne vil herefter skulle udmåles på indtil henholdsvis 4 og 8 år og vil løbe fra tidspunktet, hvor karantænen meddeles den pågældende.

Den omstændighed, at der ikke i dag er mulighed for at udmåle en generel karantæne for et længere tidsrum end 4 år, medfører, at en generel karantæne efter den foreslåede bestemmelse maksimalt vil kunne udmåles på indtil 8 år i gentagelsestilfælde.

Efter det foreslåede *stk. 6, 3. pkt.*, kan varigheden af meddelte karantæner i medfør af *stk. 2, nr. 1*, ikke forlænges i medfør af denne bestemmelse ud over 8 år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gentagelsesvirkningen af en automatisk meddelt karantæne for dømte bandemedlemmer efter § 2, stk. 2, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, ikke kan forlænges ud over 8 år. Der vil således ikke være gentagelsesvirkning i disse situationer, idet det med den foreslåede § 2, stk. 5, er forudsat, at dømte bandemedlemmer efter § 2, stk. 2, nr. 1, vil skulle meddeles en karantæne på 8 år. Der henvises til pkt. 2.6.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gentagelsesvirkningen af en automatisk meddelt karantæne for dømte grove voldsforbrydere efter § 2, stk. 2, nr. 2, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, vil kunne forlænges ud over 2 år. Der vil således være gentagelsesvirkning i disse situationer, og en generel karantæne vil skulle udmåles for et tidsrum på 4 år i gentagelsestilfælde.

Politiet vil i alle tilfælde have mulighed for at forlænge en allerede meddelt karantæne i medfør af lovens § 2 a, stk. 1, med indtil 6 måneder, når der er begrundet mistanke om overtrædelse af karantænen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 2 a, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet kan forlænge en meddelt karantæne med indtil 6 måneder, når der foreligger den fornødne begrundede mistanke om, at den pågældende har overtrådt sin karantæne.

Det foreslås i § 2 a, stk. 1, 1. pkt., efter »En generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 5« at indsætte »og 6«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis politiet meddeler en længere generel karantæne efter § 2, stk. 6, vil det fortsat være muligt at forlænge karantænen med indtil til 6 måneder efter § 2

a, stk. 1, når der foreligger den fornødne begrundede mistanke om, at den pågældende har overtrådt sin karantæne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 1, nr. 5.

Til nr. 7

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at generel karantæne efter § 2 meddeles af politidirektøren, og at afgørelsen skal være skriftlig og indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at meddelelse af generel karantæne er en forvaltningsretlig afgørelse, og at forvaltningslovens krav om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning derfor finder anvendelse. Det forudsættes i den forbindelse i bemærkningerne, at politiet forinden meddelelse af generel karantæne har foretaget en skriftlig partshøring af den pågældende, jf. Folketingstidende 2007-2008 (2. samling), tillæg A, L 38 som fremsat, s. 1729 f.

Efter det almindelige officialprincip er det politiets ansvar, at der foreligger de oplysninger mv., som er nødvendige for, at der kan træffes afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Politidirektørens efterfølgende sagsbehandling (sagsoplysning) skal således afdække, om lovens betingelser for at give en generel karantæne er opfyldt.

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, efter »Generel karantæne efter § 2« at indsætte », stk. 1,«.

Det foreslås med ændringen af § 3, *stk. 1*, at præcisere, at der for så vidt angår generelle karantæner meddelt i medfør af § 2, stk. 1, fortsat er tale om en afgørelse, der skal være skriftlig og indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

For så vidt angår generelle karantæner meddelt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, vil der ikke være tale om en forvaltningsretlig afgørelse. Der henvises nærmere til bemærkningerne hertil (lovforslagets § 1, nr. 1).

Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af § 3, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Til nr. 8

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at generel karantæne efter § 2 meddeles af politidirektøren, og at afgørelsen skal være skriftlig og indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at meddelelse af generel karantæne er en forvaltningsretlig afgørelse, og at forvaltningslovens krav om bl.a. partshøring, begrundelse og klagevejledning derfor finder anvendelse. Det forudsættes i den forbindelse i bemærkningerne, at politiet forinden meddelelse af generel karantæne har foretaget en skriftlig partshøring af den pågældende, jf. Folketingstidende 2007-2008 (2. samling), tillæg A, s. 1729 f.

Efter det almindelige officialprincip er det politiets ansvar, at der foreligger de oplysninger mv., som er nødvendige for, at der kan træffes afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag. Politidirektørens efterfølgende sagsbehandling (sagsoplysning) skal således afdække, om lovens betingelser for at give en generel karantæne er opfyldt.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan generel karantæne uanset *stk. 1* meddeles mundtligt som en foreløbig

afgørelse i tilfælde, hvor en person med rimelig grund er mistænkt for at have begået en overtrædelse som nævnt i § 2, stk. 1, og det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden ved en bestemt nærtforestående idrætsbegivenhed at fravige stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiet under visse betingelser mundtligt skal kunne meddele en foreløbig afgørelse (strakskarantæne), indtil der af politidirektøren træffes en endelig afgørelse om generel karantæne efter lovens § 3, stk. 1.

Der lægges for det første op til, at meddelelse af strakskarantæne vil blive betinget af, at en person med rimelig grund er mistænkt for at have overtrådt en af de i § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder nævnte bestemmelser.

Dette vil udgøre en lempelse af mistankekravet i forhold til § 2, stk. 1, hvorefter der skal foreligge en »begrundet mistanke«. Det lempede mistankekrav vil skulle forstås i overensstemmelse med retsplejelovens § 755, stk. 1, om anholdelse. Det vil indebære, at der skal være konkrete holdepunkter for at antage, at en person har begået den pågældende lovovertrædelse. Det vil således skulle bero på et konkret skøn, der foretages af politiet, om der i den enkelte sag foreligger tilstrækkelige oplysninger til, at mistankekravet er opfyldt.

Der lægges for det andet op til, at det vil være en betingelse for anvendelse af bestemmelsen, at politiet vurderer, at det af hensyn til opretholdelse af ro og orden i forbindelse med en nærtforestående bestemt idrætsbegivenhed vil være nødvendigt at fravige de almindelige sagsbehandlingsregler i § 3, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis det strafbare forhold begås på dagen, eller i dagene op til, en konkret fodboldkamp.

Det foreslås, at ved en nærtstående bestemt idrætsbegivenhed ville skulle forstås en idrætsbegivenhed, der afholdes inden for de næste syv dage.

En beslutning om at meddele strakskarantæne vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og behandlingen af sådanne sager vil derfor som udgangspunkt skulle ske i overensstemmelse med reglerne i forvaltningsloven samt øvrige forvaltningsretlige principper og grundsætninger.

Politiets afgørelse om at meddele strakskarantæne vil kunne påklages til Rigspolitiet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1. Rigspolitiets afgørelse vil ikke kunne påklages til Justitsministeriet, jf. retsplejelovens § 109, stk. 2.

Da strakskarantænen vil skulle iværksættes hurtigt, lægges der med den foreslåede ordning op til, at afgørelsen vil kunne meddeles mundtligt, og at den forudgående partshøring ligeledes vil kunne gennemføres mundtligt, f.eks. telefonisk i forbindelse med at politiet er blevet opmærksomme på, at den pågældende har overtrådt en af de i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder § 2, stk. 1, nævnte bestemmelser, eller i forbindelse med at politiet er til stede ved en igangværende overtrædelse af de nævnte bestemmelser. Partshøringen vil i den forbindelse skulle gennemføres på en måde og under vilkår, der giver parten en rimelig mulighed for at varetage sine interesser under sagen. Det bemærkes desuden, at der vil skulle gøres notat om en partshøring i overensstemmelse med, hvad der følger af offentlighedslovens § 13. Politiet vil desuden skulle begrunde afgørelsen.

Der lægges op til, at strakskarantænen gælder indtil videre og bortfalder, når politidirektøren træffer afgørelse vedrørende generel karantæne efter § 3, stk. 1, eller der i øvrigt findes anledning til at tilbagekalde den foreløbige karantæne. Afgørelsen om strakskarantæne bør således følges op inden for en rimelig tid af politidirektøren af en afgørelse om, at en endelig karantæne skal meddeles, eller at betingelserne herfor ikke er opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at den efterfølgende sag om meddelelse af generel

karantæne er en selvstændig afgørelse, og at bl.a. reglerne om partshøring ligeledes vil skulle iagttages i forbindelse med denne senere afgørelse.

Det forudsættes på den baggrund, at politidirektøren så vidt muligt vil skulle træffe en endelig afgørelse om karantæne senest 30 dage efter meddelelse af strakskarantænen. Det tilsigtes herved, at særlige forhold, som ikke kan tilregnes politiet, kan begrunde, at den endelige afgørelse ikke træffes inden for senest 30 dage. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis den, som karantænen retter sig mod, undgår politiets henvendelser, eller det af politiet vurderes nødvendigt at foretage særligt langvarige efterforskningskridt.

Det bemærkes, at det forhold, at politidirektøren ikke har truffet afgørelse efter udløbet af 30 dage efter forkyndelsen, ikke vil medføre, at strakskarantænen bortfalder. En strakskarantæne vil således først bortfalde, når der træffes en endelig afgørelse eller en afgørelse om tilbagekaldelse.

En afgørelse om strakskarantæne vil endvidere efter lovens § 3, stk. 2 (der bliver til stk. 3) og i overensstemmelse med de almindelige regler for prøvelse af forvaltningsafgørelser kunne indbringes for domstolene. En afgørelse vil dermed kunne indbringes efter den særligt hurtige og lette adgang til domstolsprøvelse, hvor politiet indbringer sagen for retten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Reglerne om pyrotekniske artikler er i dag bl.a. indeholdt i bekendtgørelse nr. 1798 af 9. september 2021 om indførsel, fremstilling, opbevaring, overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler (fyrværkeribekendtgørelsen), som er udstedt i medfør af § 1, stk. 3 og 5, § 2, stk. 5, § 2 b, stk. 1 og 2, § 3, nr. 1-7 og nr. 9-13, § 3 a, stk. 3 og 4, § 5, § 7, stk. 2, og § 11 i lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 2 af 3. januar 2019, som ændret ved lov nr. 799 af 9. juni 2020, lov nr. 782 af 4. maj 2021 og lov nr. 637 af 11. juni 2024.

Det følger af bekendtgørelsens § 3, nr. 1, at en pyroteknisk artikel defineres som en artikel, der indeholder eksplosivstoffer eller en eksplosiv blanding af stoffer beregnet til at udvikle varme, lys, lyd, gas eller røg eller en kombination heraf ved hjælp af eksoterme kemiske reaktioner, der holder sig selv i gang.

Andre pyrotekniske artikler end fyrværkeri inddeles i to kategorier, jf. § 4, stk. 2. Kategori P1 omfatter pyrotekniske artikler, som er forbundet med lav risiko, mens P2 omfatter pyrotekniske artikler, som er beregnet til kun at blive håndteret eller anvendt af personer med særlig viden om de pågældende artikler.

Effekter, der ofte ses anvendt ved fodboldkampe såsom romerlys, håndblus, nødblus, flares, signalketter, røgbomber mv., falder under kategorien P1, jf. § 4, stk. 2, nr. 1.

Det følger af § 13, stk. 2, nr. 1, at der uden kommunalbestyrelsens tilladelse kan ske opbevaring af højst 5 kg NEM (nettoeksplosivmængde) pyrotekniske artikler i kategori P1 pr. husstand.

Efter § 28 a må salg og overdragelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 alene ske til personer, der er fyldt 18 år. Erhvervelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 kan ske uden tilladelse, jf. § 31, stk. 6, nr. 1.

Det fremgår af § 32, stk. 1, jf. § 32, stk. 4, nr. 2, at anvendelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 alene kan ske uden kommunalbestyrelsens tilladelse, når de anvendes til det formål, de er beregnet til.

Bekendtgørelsen indeholder ikke regler om besiddelse af pyrotekniske artikler i kategori P1, og besiddelse heraf er dermed ikke i sig selv strafbart.

Det foreslås, at der indsættes et nyt kapitel i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder som *kapitel 2 a* med titlen »Særlige forbud ved bestemte idrætsbegivenheder«.

Det foreslåede kapitel skal skulle ses i lyset af, at der i den gældende lov ikke er kapitler eller bestemmelser om særlige forbud ved bestemte idrætsbegivenheder.

Det foreslås i § 3 a, at pyrotekniske artikler i kategori P1 ikke må bæres eller besiddes inden for et område på indtil 5.000 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden, medmindre der foreligger et anerkendelsesværdigt formål.

Ved pyrotekniske artikler i kategori P1 forstås pyrotekniske artikler omfattet af kategori P1, jf. § 4, stk. 2, nr. 1, i fyrværkeribekendtgørelsen.

Ved bære eller besidde vil skulle forstås, at den pågældende bærer de pyrotekniske artikler på sin person, eksempelvis i en lomme eller lignende, eller at den pågældende opbevarer de pyrotekniske artikler i en taske mv., som er i den pågældendes besiddelse.

Der lægges op til, at forbuddet vil gælde inden for en zone på 5.000 meter fra det sted, hvor fodboldkampen afholdes, og i et tidsrum fra 6 timer før og indtil 6 timer efter kampafviklingen. Denne geografiske og tidsmæssige afgrænsning af forbuddet vil svare til den foreslåede supplerende karantænezone i lovforslagets § 1, nr. 3.

Der lægges endvidere op til, at forbuddet ikke vil finde anvendelse, hvis besiddelsen af en eller flere pyrotekniske artikler i kategori P1 har et anerkendelsesværdigt formål.

Det vil således fortsat være tilladt at besidde pyrotekniske artikler i kategori P1 inden for den foreslåede zone, hvis der er en særlig, acceptabel grund til det. Det forudsættes dog, at denne undtagelse fra forbuddet vil skulle fortolkes snævert.

Et eksempel på et anerkendelsesværdigt formål vil kunne være en persons besiddelse af et nødblus med henblik på at transportere det fra hjemmet til en båd eller andet fritidsfartøj inden for den pågældende zone. Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende derved kan siges at tage del i eller opholde sig ved selve idrætsbegivenheden eller dertil knyttede aktiviteter.

En person vil i almindelighed ikke kunne unddrage sig strafansvar ved blot at hævde, at besiddelse af pyrotekniske artikler har et anerkendelsesværdigt formål, der fritager for straf, hvis der ikke samtidig foreligger omstændigheder f.eks. med hensyn til påklædning, tid og sted, måden de pyrotekniske artikler besiddes på, deres art mv., der underbygger denne påstand.

Eksempelvis vil det at være tilskuer til en fodboldkamp, at være gæst på et værtshus eller at opholde sig ved aktiviteter med andre fodboldfans i relation til fodbold i sig selv tale imod, at der foreligger et anerkendelsesværdigt formål.

Det bemærkes, at enkeltpersoners opbevaring af pyrotekniske artikler i kategori P1 i hjemmet ikke vil være omfattet af det foreslåede forbud, selvom den pågældendes bopæl er beliggende inden for 5.000 meter fra et fodboldstadion.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Den gældende overskrift til kapitel 4 er »Behandling af oplysninger«.

Det foreslås at affatte *overskriften* til kapitel 4 således »Behandling af oplysninger og videregivelse af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning«.

Den foreslåede ændring skal ses i lyset af, at justitsministeren med de foreslåede bestemmelser i §§ 6 b og 6 c vil kunne fastsætte regler om, at billed- og lydoptagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed til bestemte idrætsbegivenheder, kan videregives, når videregivelsen er nødvendig for at forebygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende, og regler om politiets behandling af oplysninger omfattet af denne lov, herunder regler om politiets behandling af oplysninger om generel karantæne efter § 2.

Til nr. 11

Det følger af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, nr. 1-3, at billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kun må videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, hvis videregivelsen følger af lov, eller hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Der er i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder ikke fastsat regler om videregivelse af billed- og lydoptagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed til bestemte idrætsbegivenheder.

Efter § 2 a, stk. 3, 1. pkt., i politiloven fastsætter justitsministeren nærmere regler for politiets behandling af oplysninger, herunder den, der finder sted i medfør af stk. 1 (politiets foretagelse af tværgående informationsanalyser) og stk. 2 (politiets indsamling og behandling af oplysninger fra offentligt tilgængelige kilder). Justitsministeren fastsætter herunder regler om, til hvilke formål oplysninger kan behandles, og hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen, jf. § 2 a, stk. 3, 2. pkt.

Der er ikke i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder fastsat bestemmelser, der giver justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger, som er omfattet af loven.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 6 b i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, hvoraf følger, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at billed- og lydoptagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed til bestemte idrætsbegivenheder, kan videregives, når videregivelsen er nødvendig for at forebygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende. Justitsministeren vil i den forbindelse kunne fastsætte nærmere betingelser for behandlingen af sådanne oplysninger.

Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for videregivelse af tv-overvågning fra bestemte idrætsbegivenheder, herunder med henblik på at kunne identificere personer, der har udvist utryghedsskabende adfærd og om nødvendigt meddele disse personer privat karantæne (klubkarantæne).

Anvendelsesområdet vil være afgrænset til billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, der er optaget i forbindelse med begivenheder omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Det følger af § 1, nr. 1-3, i bekendtgørelse nr. 650 af 26. juni 2008 om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder finder anvendelse inden for herreidræt i forbindelse med afviklingen af begivenheder af fodboldlandskampe, fodboldkampe, herunder træningskampe, med deltagelse af hold fra superligaen, 1. og 2. division, og internationale fodboldkampe

i UEFA-regi. Den foreslåede bestemmelse vil således alene finde anvendelse ved afvikling af visse fodboldkampe.

Justitsministeren vil i medfør af bestemmelsen kun kunne fastsætte regler om videregivelse af optagelser i de tilfælde, hvor videregivelsen er nødvendigt for at forebygge uroligheder og øge sikkerheden for tilskuere og andre tilstedeværende ved bestemte idrætsbegivenheder. Sådanne optagelser vil kunne omfatte optagelser af personer, som udøver vold, anvender eller er i besiddelse af maskering eller bruger eller er i besiddelse af pyroteknik mv. Omvendt vil betingelsen om at forebygge uroligheder og øge sikkerheden ikke være opfyldt, hvis der eksempelvis er tale om tildækning af reklamebannere mv., selv om dette måtte udgøre en overtrædelse af eksempelvis Superligaens ordensreglement.

Justitsministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, hvordan oplysninger kan videregives, herunder i hvilket omfang der kan ske deling af billed- og lydoptagelser, om sløring af uvedkommende personer og om afgrænsning af den personkreds, som optagelserne må videregives til, samt på hvilken måde optagelser kan videregives.

For så vidt angår sletning af optagelserne bemærkes, at det følger af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4, at personoplysninger på billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, som udgangspunkt skal slettes senest 30 dage efter optagelserne er foretaget. Det følger endvidere af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 5, at optagelserne kan opbevares i et længere tidsrum, hvis det er nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold, den da-taansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke indebære ændring af tv-overvågningslovens regler om sletning af billed- og lydoptagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 6 c, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger omfattet af denne lov, herunder regler om politiets behandling af oplysninger om generel karantæne efter § 2.

Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, som indebærer, at justitsministeren ved bekendtgørelse vil kunne fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger, som er omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Der vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes nærmere regler om enhver behandling af oplysninger omfattet af anvendelsesområdet for lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Bestemmelsen giver således mulighed for, at der vil kunne fastsættes regler om politiets behandling af oplysninger udover den behandling, der finder sted i medfør af lovens § 6 og § 6 a.

Bestemmelsen forventes i første omgang at blive anvendt til at fastsætte regler om, at generel karantæne efter § 2 i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder skal registreres på straffeattesten (både den offentlige og private). Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om, at den generelle karantæne skal registreres på straffeattesten i forbindelse med afsigelse af endelig dom eller ved vedtagelse af bødeforelæg for det strafbare forhold, der ligger til grund for meddelelse af karantænen. Der vil ligeledes kunne fastsættes regler om sletning af oplysninger, som er omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, herunder at en generel karantæne skal slettes fra straffeattesten ved karantænenes ophør.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det fremgår af § 8 d, stk. 1, 1. pkt., i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at politiet med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed kan meddele en person påbud om at forlade og ikke igen tage ophold eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes. Påbud efter 1. pkt. kan meddeles, når den adfærd, der begrunder påbuddet, er udvist i forbindelse med idrætsbegivenheden, og der er tale om en højrisikokamp, jf. bestemmelsens 2. pkt. Efter stk. 2 gælder et påbud efter stk. 1 fra tidspunktet for meddelelsen, dog tidligst 6 timer inden afviklingen af idrætsbegivenheden, og indtil 6 timer efter afviklingen af idrætsbegivenheden. Påbud meddelt efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. stk. 3.

Ved vurderingen af, om der er tale om en højrisikokamp, kan der bl.a. lægges vægt på, om der vil være en høj tilskuerinteresse, om der deltager hold med mange fans, der er i risiko for at begå lovovertrædelser og skabe uro (såkaldte "risikofans"), om kampen/resultatet er meget vigtigt og konkrete efterretninger om uroligheder eller tradition for uroligheder, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 86 som fremsat, side 14.

Det foreslås i § 8 d, stk. 1, 2. pkt., at »og der er tale om en højrisikokamp« udgår.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiet vil få mulighed for at meddele personer påbud om at forlade og ikke igen tage ophold eller færdes inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes, uanset om der er tale om en højrisikokamp eller ej, forudsat at de øvrige betingelser er opfyldt.

Der er i øvrigt ikke tilsigtet øvrige ændringer i politiets muligheder for at meddele påbud efter § 8 d.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Politiet kan efter politilovens § 6 etablere en såkaldt visitationszone med henblik på at forebygge alvorlig kriminalitet, hvorved politiet gives adgang til at foretage stikprøvevisitationer af personer og undersøge køretøjer i et afgrænset område i en begrænset periode.

Etablering af en visitationszone efter politilovens § 6, stk. 1, kan ske, hvis der er grund til det med henblik på at forebygge, at nogen foretager strafbare handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd, jf. § 6, stk. 2.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen indebærer, at der på det pågældende sted skal være en forøget risiko for, at der vil forekomme alvorlige strafbare handlinger. Det vil afhænge af en samlet vurdering af de konkrete oplysninger, som politiet har, om der foreligger en sådan forøget risiko. Det kan efter omstændighederne være tilstrækkeligt for at træffe beslutning om visitation mv., at der for nylig på det pågældende sted er begået strafbare handlinger, der indebærer fare for liv, helbred eller velfærd, f.eks. slagsmål eller et voldeligt overfald, eller at der foreligger oplysninger om, at der er optræk til eller planlægges sådanne strafbare handlinger, og der derfor er forøget risiko herfor, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5893.

Det fremgår videre af bemærkningerne, at der må være en vis tidsmæssig sammenhæng mellem det tidligere strafbare forhold, der giver anledning til beslutningen om visitation mv., og selve beslutningen. Det geografiske anvendelsesområde for den konkrete beslutning om stikprøvevisitation mv. må fastlægges

på baggrund af de forhold, som begrundet politiets vurdering af, at der er en forøget risiko for, at nogen foretager strafbare handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd. Dette indebærer, at en beslutning om visitation mv. typisk vil omfatte et bestemt afgrænset område, f.eks. et værtshus, et butikscenter, en gade eller en plads, mens der ikke kan træffes beslutning om visitation mv. i f.eks. en hel politikreds eller kommune, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5893 f.

Bestemmelsens anvendelsesområde er afgrænset til steder, hvor der efter § 1 i lov om knive og blankvåben m.v. (knivloven) gælder forbud mod at besidde eller bære knive m.v. Forbuddet efter § 1 i knivloven gælder bl.a. offentligt tilgængelige steder, dvs. steder, hvor der er almindelig adgang, herunder veje, parker, offentlige transportmidler, restaurationer, butikker og butikcentre i åbningstiden.

På steder med almindelig adgang kan politiet således besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og andre genstande, herunder køretøjer, med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben.

Det følger af politilovens § 6, stk. 3, at det er politidirektøren, der træffer beslutning om at indføre en visitationszone. Beslutningen skal være skriftlig og indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at visitation mv. efter bestemmelsen ikke indebærer, at den, der visiteres, herved får status som sigtet. Findes der ved visitationen mv. ulovlige genstande, som kan danne grundlag for en sigtelse for strafbart forhold, skal retsplejelovens bestemmelser om sigtede personers rettigheder og om beslaglæggelse mv. finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende findes i besiddelse af den ulovlige genstand, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5894.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at hvis der ikke findes ulovlige genstande ved visitationen, har den visiterede ikke krav på erstatning for selve indgrebet, medmindre politiet er erstatningsansvarligt efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler. Den visiterede kan således ikke, når der ikke findes ulovlige genstande ved visitationen, kræve erstatning efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 5894.

Politidirektørens beslutning om at indføre en visitationszone kan påklages til rigspolitichefen, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1.

Det foreslås i § 8 f, stk. 1, at politiet kan besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og andre genstande, herunder køretøjer, med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben, genstande bestemt til dækning af ansigtet, fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler eller euforiserende stoffer, jf. stk. 2.

Udpegning af en visitationszone efter den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiet vil kunne besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og andre genstande, herunder køretøjer, med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben, jf. lovgivningen om våben og eksplosivstoffer eller lovgivningen om knive og blankvåben m.v., genstande bestemt til dækning af ansigtet, jf. straffelovens § 134 b, fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovgivningen om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler og denne lovs § 3 a, eller euforiserende stoffer, jf. lovgivningen om euforiserende stoffer.

Hvis der ikke findes ulovlige genstande ved visitationen, foreslås det, at den visiterede – ligesom efter politilovens § 6 – ikke vil have krav på erstatning for selve indgrebet, medmindre politiet vil være erstatningsansvarlige efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler. Hvis der ikke findes ulovlige genstande ved visitationen, vil den visiterede således ikke kunne kræve erstatning efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, som det er tilfældet ved meddelelse af generel karantæne efter § 3, stk. 6, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Det foreslås i § 8 f, stk. 2, at besigtigelse og undersøgelse som nævnt i stk. 1 kan ske, hvis der er grund til det, med henblik på at forebygge forstyrrelse af den offentlige orden eller handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd eller den offentlige sikkerhed i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, når der er tale om en højrisikokamp.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at politiet vil kunne udpege visitationszoner i forbindelse med afvikling af højrisikokampe, hvis der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre.

Det foreslås, at visitationszoner alene vil kunne udpeges ved højrisikokampe, hvilket indebærer, at politiet forud for afviklingen af en bestemt idrætsbegivenhed skal have vurderet, at den pågældende kamp er en højrisikokamp. Ved denne vurdering kan der bl.a. lægges vægt på, om der vil være en høj tilskuerinteresse, om der deltager hold med mange fans, der er i risiko for at begå lovovertrædelser og skabe uro (såkaldte ”risikofans”), om kampen/resultatet er meget vigtigt og konkrete efterretninger om uroligheder eller tradition for uroligheder.

Det vil være en betingelse for at udpege en visitationszone efter den foreslåede bestemmelse, at politiet på baggrund af en konkret vurdering finder, at der foreligger en særlig risiko for uroligheder forårsaget af tilskuere eller andre. Der vil i vurderingen kunne lægges vægt på politiets generelle viden om de implicerede fodboldklubber og deres fanggrupperinger samt hidtidige erfaringer fra kampe mellem de implicerede klubber, herunder om der foreligger en rivalitet mellem fanggrupperingerne til de pågældende klubber, der tidligere har givet anledning til uroligheder. Der vil endvidere kunne lægges vægt på eventuelle konkrete efterretninger, som politiet er i besiddelse af, der vedrører den konkrete kamp. Det må forventes, at betingelsen som altovervejende udgangspunkt vil være opfyldt, hvis politiet vurderer, at der er tale om en højrisikokamp.

Efter den foreslåede ordning vil det geografiske anvendelsesområde for den konkrete beslutning om udpegning af en visitationszone, som efter de gældende regler i politiloven, skulle fastlægges på baggrund af de forhold, som begrunder politiets vurdering af, at der skal udpeges en visitationszone. Beslutning om visitation mv. vil således skulle omfatte et bestemt afgrænset område, f.eks. stadionområdet eller områderne for fanggruppers formodede opholdssteder, et værtshus, et butikcenter, en gade, en plads mv., mens der ikke kan træffes beslutning om visitation mv. i f.eks. en hel politikreds eller kommune.

Efter den foreslåede bestemmelse vil en visitationszone kunne have konkret sammenhæng med tidligere begået kriminalitet i det pågældende område, men det vil ikke være et krav for beslutningen om at udpege en visitationszone. En visitationszone vil også kunne knytte sig til konkrete fanggrupperinger og deres formodede opholdssteder.

Der vil – som efter de gældende regler i politiloven – ikke være noget til hinder for, at der kan træffes flere samtidige beslutninger om etablering af visitationszoner i den enkelte politikreds, hvis betingelserne for hver enkelt beslutning i øvrigt er opfyldt.

En visitationszone efter den foreslåede bestemmelse vil skulle have en konkret tidsmæssig forbindelse til kampen. Det forudsættes i den forbindelse, at visitationszoner udpeget i medfør af den foreslåede bestemmelse vil skulle udpeges for et tidsrum, der svarer til tidsrummet for generelle karantæner, dvs. fra 6 timer før og indtil 6 timer efter afviklingen af den konkrete fodboldkamp.

Det foreslås i § 8 f, stk. 3, at beslutning om besigtigelse og undersøgelse efter stk. 1 træffes af politidirektøren eller den, som denne bemyndiger hertil. Beslutningen skal være skriftlig og indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for.

Endelig forudsættes det, at politidirektørens beslutning om at indføre en visitationszone vil kunne påklages til rigspolitichefen, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det følger af § 9, stk. 1, nr. 1-4, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at den, der overtræder en generel karantæne efter § 2, beskæftiger kontrollører, som ikke har autorisation efter § 4, overtræder et forbud meddelt efter § 7 eller § 8 c eller ikke efterkommer et påbud meddelt efter §§ 8 a, 8 b, 8 d eller 8 e, straffes med bøde.

Straffen kan efter stk. 2 under særligt skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde stige til fængsel indtil 4 måneder.

Der gælder i dag ikke et forbud mod besiddelse af pyrotekniske artikler omfattet af kategori P1, jf. fyrværkeribekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 1. Med lovforslaget lægges der imidlertid op til i § 3 a, at pyrotekniske artikler i kategori P1 ikke må bæres eller besiddes inden for et område på indtil 5.000 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden.

Det foreslås i lyset heraf, at der indsættes et nyt nummer i § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Efter den foreslåede bestemmelse straffes den, der besidder pyrotekniske artikler i strid med lovens § 3 a, med bøde. Under særligt skærpende omstændigheder eller i gentagelsestilfælde vil straffen kunne stige til fængsel i 4 måneder.

Tilregnelseskravet efter den foreslåede bestemmelse vil være uagtsomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil tillige omfatte medvirken til besiddelse, jf. straffelovens § 23.

Det forudsættes i den forbindelse, at straffen for overtrædelse af forbuddet i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til bøde på 5.000 kr.

Det forudsættes endvidere, at straffen for overtrædelse af forbuddet i andengangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til ubetinget fængsel i 10 dage.

Det forudsættes endelig, at straffen for overtrædelse af forbuddet i tredjegangstilfælde og derefter, eller såfremt der er adskillige forhold til samtidig pådømmelse, som udgangspunkt fastsættes til ubetinget fængsel i mere end 10 dage.

Fastsættelsen af straffen vil dog bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 1, nr. 9 og 15.

Til nr. 15

Det fremgår af § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, at den, der

overtræder en generel karantæne efter § 2, straffes med bøde. Efter bestemmelsens stk. 3 er forsøg på overtrædelser omfattet af stk. 1, nr. 1, ligeledes strafbart.

Der gælder i dag ikke et forbud mod besiddelse af pyrotekniske artikler omfattet af kategori P1, jf. fyrværkeribekendtgørelsens § 4, stk. 2, nr. 1. Med lovforslaget lægges der imidlertid op til i § 3 a, at pyrotekniske artikler i kategori P1 ikke må bæres eller besiddes inden for et område på indtil 5.000 meter fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden. Med lovforslaget lægges der endvidere i § 9, stk. 1, nr. 2, op til at straffe den, der besidder pyrotekniske artikler i strid med lovens § 3 a, med bøde eller fængsel.

Det foreslås i lyset heraf i § 9, stk. 3, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder efter »stk. 1, nr. 1« at indsætte »og 2«.

Det foreslåede vil medføre, at forsøg på besiddelse af pyrotekniske artikler i kategori P1 i medfør af § 3 a vil være strafbart efter § 9, stk. 1, nr. 1, jf. straffelovens § 21.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 1, nr. 9 og 14.

Til § 2

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 80, stk. 1, i straffeloven, skal der ved straffens fastsættelse under hensyntagen til ensartetheden i retsbehandlingen lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed.

Efter § 81 i straffeloven kan der lægges vægt på en række forhold, som i almindelig skal anses som skærpende omstændigheder ved straffens fastsættelse.

Efter straffelovens § 81 c, stk. 1, kan straffen for visse straffelovsovertrædelser, lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer og lovgivningen om knive og blankvåben forhøjes med indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen er begået inden for en skærpet strafzone udpeget i medfør af § 6 a, stk. 1, 1. pkt., i politiloven.

Det fremgår af § 6 a, stk. 1, 1. pkt., i politiloven, at politiet for en nærmere bestemt tidsperiode kan udpege et afgrænset geografisk område (skærpet strafzone), hvor straffelovens § 81 c finder anvendelse. Udpegningen af en skærpet strafzone medfører strafforhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser.

Der er ikke i dag fastsat specielle regler om straffens fastsættelse for så vidt angår overtrædelser med relation til bestemte idrætsbegivenheder.

Det foreslås i § 81 g i straffeloven, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens § 121, § 124, stk. 1 og 2, §§ 133, 134, 134 a, 134 b, § 260, stk. 1, § 264, stk. 1, nr. 1 og 3, §§ 266 og 266 b eller i lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller i regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre, kan forhøjes med indtil det halve, hvis overtrædelsen er begået i relation til bestemte idrætsbegivenheder omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.

Ved »regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den

offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre«, forstås i denne sammenhæng § 3, stk. 1-3, i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger (ordensbekendtgørelsen).

Det forudsættes, at straffniveauet for de overtrædelser, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 81 g, i almindelighed vil skulle forhøjes med 50 pct. sammenlignet med det straffniveau, der i dag fastsættes af domstolene

Det forudsættes desuden, at den foreslåede bestemmelse ikke vil finde anvendelse på overbygningsbestemmelserne i straffelovens §§ 191 og 192 a.

Det vil være en betingelse for at forhøje straffen, at lovovertrædelsen er begået i relation til en bestemt idrætsbegivenhed. Betingelsen vil skulle fortolkes i overensstemmelse med § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, herunder den udvidelse af anvendelsesområdet, der vil følge af den foreslåede ændring af § 2, stk. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder (lovforslagets § 1, nr. 1).

En sådan tilknytning kan ifølge bemærkningerne bestå i, at den pågældende har begået den strafbare handling på et fodboldstadion, men også strafbare handlinger begået andre steder vil kunne danne grundlag for en karantæne, hvis forholdet på anden vis har været fodboldrelateret. Der vil f.eks. kunne meddeles karantæne til en person, som under transporten til eller fra en kamp, begår en strafbar handling - f.eks. i et S-tog eller på en bus- eller togstation. Tilsvarende vil der kunne meddeles karantæne til personer, som begår en strafbar handling på værtshuse, pladser eller andre steder, hvor fodboldtilhængere samles før eller efter idrætsbegivenheden, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, side 1728.

Ligeledes vil maskering under et optog på vej til stadion som udgangspunkt have en sådan tilknytning til en fodboldkamp, at der er grundlag for en karantæne, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 75 som fremsat, side 9.

Efter den foreslåede udvidelse af anvendelsesområdet i lovforslagets § 1, nr. 1, vil det afgørende i vurderingen således være, om fodbold enten er en direkte årsag til, en bagvedliggende motivation for eller et element i handlingen eller undladelsens udførelse.

Tilfælde, hvor grupper af fans begår kriminalitet i relation til fodbold og fodboldarrangementer, herunder hvor der udøves hærværk på S-tog eller lignende, eller tilfælde, hvor rivaliserende fans deltager i slagsmål i dagene op til en konkret fodboldkamp, vil være omfattet.

Ligeledes vil eksempelvis hærværk, trusler mv. mod en spiller eller en fan vil være omfattet, hvis det kan godtgøres, at motivet for hærværket eller truslerne skal ses i den forurettedes tilhørsforhold til et fodboldhold.

Endvidere vil også overtrædelser begået via eksempelvis sociale medier være omfattet, herunder fremsættelse af trusler efter straffelovens § 266 eller hadforbrydelser omfattet af straffelovens § 266 b, så længe de øvrige betingelser herfor er opfyldt. Sådanne handlinger og ytringer vil også være omfattet, hvis de fremsættes som »statements« i forbindelse med fodboldkampe, fodboldarrangementer eller på anden måde i relation til fodbold i bredere forstand, herunder på f.eks. bannere, tifoer, flag, t-shirts, mv.

Det bemærkes, at der ikke med den foreslåede bestemmelse er tilsigtet nogle ændringer i forhold til politiets beføjelser efter politilovens § 6 a. Politiet vil således fortsat have mulighed for at udpege en skærpet strafzone i medfør af politilovens § 6 a i forbindelse med en fodboldkamp, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

I den forbindelse vil straffen for et strafbart forhold i medfør af en udpeget skærpet strafzone, jf. politilovens § 6 a, der er omfattet af både den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 g og den eksisterende strafforhøjelsesregel i § 81 c i straffeloven, alene skulle udmåles efter strafforhøjelsesreglen i straffelovens § 81 c om forhøjelse af straffen med indtil det dobbelte.

Fastsættelsen af straffen efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 g vil forsat skulle bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og straffelovens almindelige regler om straffens fastsættelse mv. vil forsat finde anvendelse i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse, herunder § 81 om skærpene omstændigheder, § 82 om formildende omstændigheder og § 83 om fastsættelse af straffen under den angivne strafferamme eller strafbortfald.

Den foreslåede bestemmelse vil tillige omfatte forsøg på og medvirken til lovovertrædelserne, jf. straffelovens §§ 21 og 23.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. marts 2026.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 2, stk. 2, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse på domme afsagt efter den 1. marts 2019.

Det fremgår af det foreslåede § 2, stk. 2, nr. 1, i lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, at generel karantæne meddeles den, der meddeles et opholds- eller kontaktforbud i medfør af straffelovens § 79 a eller som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at generel karantæne efter § 2, stk. 2, nr. 1, for et tidsrum på 8 år, jf. § 2, stk. 5, meddeles for personer, der er idømt opholds- eller kontaktforbud i medfør af straffelovens § 79 a eller er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81, fra den 1. marts 2019. Dette gælder uanset at forholdet, som ligger til grund for dommen, er begået før den 1. marts 2019.

Den tid, der allerede er forløbet fra domsafsigelsen til lovens ikrafttræden den 1. marts 2026, vil skulle fratrækkes i karantænenes længde.

Det fremgår af det foreslåede § 2, stk. 5, 4. pkt., at ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges en generel karantæne efter § 2, stk. 2, tilsvarende.

Lovforslagets § 1 ændrer lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Hovedloven indeholder en uudnyttet hjemmel til ved kongelig anordning at sætte loven med senere ændringer, herunder lovforslagets § 1, i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger. Der vurderes ikke behov for at indsætte hjemmel til, at § 1 ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland, idet den uudnyttede hjemmel i hovedloven vurderes tilstrækkelig.

Lovforslagets § 2 ændrer straffeloven. Hovedloven indeholder ikke en hjemmel til ved kongelig anordning at sætte loven i kraft for Færøerne og Grønland. De foreslåede ændringer vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, da hovedloven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 2. En person kan, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, meddeles generel karantæne, hvis

1) der er begrundet mistanke om, at den pågældende i forbindelse med en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 121, 133, 134 a eller 134 b, § 260, stk. 1, eller §§ 264, 266, 266 b, 288 eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel, eller en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller § 3 i bekendtgørelsen om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger, og

2) der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ellers på ny vil foretage strafbare handlinger inden for det område, som karantænen vil omfatte.

Stk. 2. I tilfælde, hvor den begrundede mistanke efter stk. 1, nr. 1, vedrører overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 133, 134 a, § 134 b, stk. 1, § 260, stk. 1, § 288 eller § 291, stk. 2, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens 25. kapitel, en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v. eller lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, kan der dog meddeles generel karantæne, uden at betingelsen i stk. 1, nr. 2, er opfyldt, hvis forholdets grovhed tilsiger det.

Stk. 3. Udenlandske domme og andre afgørelser om strafbare forhold begået i forbindelse med visse idrætsbegivenheder vil kunne inddrages i vurderingen af, om en person kan meddeles generel karantæne efter stk. 1.

Stk. 4. Generel karantæne er et forbud mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 m fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes. Forbuddet gælder fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden. Når den klub, som en person, der er meddelt en generel karantæne, er tilhænger af, deltager i bestemte idrætsbegivenheder, som afvikles på udebane, må

§ 1

I lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 1216 af 27. oktober 2015, som ændret ved lov nr. 1721 af 27. december 2018 og lov nr. 742 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1-2, affattes således:

»En person kan, når det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden, meddeles generel karantæne, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende i relation til en bestemt idrætsbegivenhed har begået en overtrædelse af § 3 a, straffelovens § 119, stk. 1, § 119 b, stk. 1, §§ 121, 133, 134 a, 134 b, § 260, stk. 1, §§ 264, 266, 266 b, 288 eller 291, en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens kapitel 25, eller af lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri og pyrotekniske artikler, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre.

Stk. 2. Generel karantæne meddeles endvidere den, der

1) meddeles et opholds- eller kontaktforbud i medfør af straffelovens § 79 a, eller som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, eller

2) dømmes for en overtrædelse af straffelovens § 245 eller § 246, jf. § 245.«

2. I § 2, stk. 3, ændres »i forbindelse med visse idrætsbegivenheder vil kunne inddrages i vurderingen af, om en person kan« til: »i relation til visse idrætsbegivenheder kan danne grundlag for, at«.

3. I § 2, stk. 4, indsættes som 4. pkt.:

»Forbuddet omfatter også deltagelse i aktiviteter med andre fodboldfans i relation til en bestemt idrætsbegivenhed inden for et område på indtil 5.000 m fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i det i 2. pkt. angivne tidsrum.«

den pågældende dog ikke opholde sig inden for et område på indtil 3.000 m fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes, i det i 2. pkt. angivne tidsrum.

Stk. 5. Generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år. I alvorligere tilfælde kan en generel karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 4 år.

Stk. 6 og 7. ---

§ 2 a. En generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 5, kan forlænges med op til 6 måneder, når der er begrundet mistanke om overtrædelse af karantænen, jf. § 2, stk. 4. Forlængelsen bortfalder, hvis personen frifindes eller der træffes afgørelse om påtaleopgivelse for overtrædelse af karantænen.

Stk. 2. ---

§ 3. Generel karantæne efter § 2 meddeles af politidirektøren. Afgørelsen skal være skriftlig og indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 2-6. ---

Kapitel 4

Behandling af oplysninger

4. I § 2, stk. 5, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Generel karantæne i medfør af stk. 2, nr. 1, meddeles for et tidsrum på 8 år og i medfør af stk. 2, nr. 2, for et tidsrum på 2 år. Ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges en generel karantæne efter stk. 2 tilsvarende.«

5. I § 2 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Varigheden af en generel karantæne, som meddeles til en person, der tidligere er meddelt generel karantæne, kan forlænges med indtil det dobbelte. Gentagelsesvirkningen ophører 10 år efter udløbet af den seneste meddelte karantæne. Varigheden af meddelte karantæner i medfør af stk. 2, nr. 1, kan ikke forlænges i medfør af denne bestemmelse ud over 8 år.«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

6. I § 2 a, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »En generel karantænes varighed, jf. § 2, stk. 5«: »og 6«.

7. I § 3, stk. 1, indsættes efter »Generel karantæne efter § 2«: », stk. 1,«.

8. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Uanset stk. 1, kan generel karantæne meddeles mundtlig som en foreløbig afgørelse i tilfælde, hvor en person med rimelig grund er mistænkt for at have begået en overtrædelse som nævnt i § 2, stk. 1, og det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden ved en bestemt nærtforestående idrætsbegivenhed at fravige stk. 1.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

9. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Særlige forbud ved bestemte idrætsbegivenheder

§ 3 a. Pyrotekniske artikler i kategori P1 må ikke bæres eller besiddes inden for et område på indtil 5.000 m fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes fra 6 timer før og indtil 6 timer efter idrætsbegivenheden, medmindre der foreligger et anerkendelsesværdigt formål.«

10. *Overskriften* til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Behandling af oplysninger og videregivelse af billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning«.

11. Efter § 6 a indsættes i *kapitel 4*:

»§ 6 b. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at idrætsklubber kan videregive billed- og lydoptagelser fra tv-overvågning fra bestemte idrætsbegivenheder til andre idrætsklubber. Der kan i den forbindelse fastsættes regler om behandlingen af sådanne oplysninger.

§ 6 c. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets behandling af oplysninger omfattet af denne lov, herunder regler om politiets behandling af oplysninger om generel karantæne efter § 2.«

12. I § 8 d, stk. 1, 2. pkt., udgår »og der er tale om en højrisikokamp«.

§ 8 d. Politiet kan med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden og fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed meddele en person påbud om at forlade og ikke tage ophold eller færdes inden for et område på indtil 500 m fra det sted, hvor en bestemt idrætsbegivenhed afholdes. Påbud efter 1. pkt. kan meddeles, når den adfærd, der begrundes på budet, er udvist i forbindelse med idrætsbegivenheden og der er tale om en højrisikokamp.

Stk. 2 og 3. ---

13. Efter § 8 e indsættes i *kapitel 5*:

»§ 8 f. Politiet kan besigtige en persons legeme samt undersøge tøj og andre genstande, herunder køretøjer, med henblik på at kontrollere, om nogen besidder eller bærer våben, genstande bestemt til dækning af ansigtet, fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler eller euforiserende stoffer, jf. stk. 2.

Stk. 2. Besigtigelse og undersøgelse som nævnt i stk. 1 kan ske, hvis der er grund til det, med henblik på at forebygge forstyrrelse af den offentlige orden eller handlinger, som indebærer fare for personers liv, helbred eller velfærd eller den offentlige sikkerhed i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder, når der er tale om en højrisikokamp.

Stk. 3. Beslutning om besigtigelse og undersøgelse efter stk. 1 træffes af politidirektøren eller den, som denne bemyndiger hertil. Beslutningen skal være skriftlig og indeholde en begrundelse og en angivelse af det sted og tidsrum, som beslutningen gælder for.«

14. I § 9, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

» 2) besidder pyrotekniske artikler i strid med § 3 a,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

15. I § 9, stk. 3, indsættes efter »stk. 1, nr. 1«: »og 2«.

§ 9. Med bøde straffes den, der

1-4) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Forsøg på overtrædelser omfattet af stk. 1, nr. 1, er strafbart.

Stk. 4-5. ---

§ 2

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1294 af 7. november 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter § 81 f indsættes:

»§ 81 g. Den straf, der er foreskrevet i denne lovs § 121, § 124, stk. 1 og 2, §§ 133, 134, 134 a, 134 b, § 260, stk. 1, § 264, stk. 1, nr. 1 og 3, §§ 266 og 266 b eller i lovgivningen om euforiserende stoffer, lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, lovgivningen om knive og blankvåben m.v., lovgivningen om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, § 32, stk. 1, i lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. eller i regler fastsat i medfør af lov om politiets virksomhed om adfærd, som er egnet til at forstyrre den offentlige orden, forulempe andre eller vække offentlig forargelse eller kan give anledning til ulempe for andre, kan forhøjes med indtil det halve, hvis lovovertrædelsen er begået i relation til idrætsbegivenheder omfattet af lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.«